

Verenigingen
Geschiedenis
Actualiteiten
Interviews

Inhoudsopgave:

1. Dorpsnieuws
5. Dorpsraad
6. Yara
7. Chronologie van Sluiskil
9. Carnaval 2026
13. Nieuws van Heros
14. Diablo Scheffers
17. Voedselbos
18. Ada en Jorien
21. Sluiskilse Monumenten
24. Puzzel
26. Brandweer Sluiskil
31. BAC
33. Toen wier t'r nog geveugeld
35. SWOS
36. Evenementenkalender

De dorpskrant – als vanouds uitgegeven vanuit welzijnscentrum Het Meulengat - wordt verspreid in Sluiskil en omgeving en in de Zandstraat. Belangstellenden buiten Sluiskil kunnen zich op deze dorpskrant abonneren voor twintig euro per jaar inclusief portokosten.

De redactie houdt zich het recht voor ingezonden stukken te weigeren of in te korten.

Plaatsing van een artikel betekent niet dat de inhoud ervan door de redactie wordt onderschreven. Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd of openbaar gemaakt worden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de redactie.

Colofon:

Samenstelling bestuur:

Meerten Dallinga – voorzitter
Loek van Hecke – secretaris, redactie
Monique Vanhijfte – redactie
Saskia de Frel – redactie
Teunie Benjaminsz – verspreiding
Stanny Gijsel – lay out

Adres redactie:

Spoorstraat 36, 4541 AK Sluiskil
Telefoonnummer: 031 6 120 53 248

Emailadres redactie:

Voor puzzel: krantjesluiskil@gmail.com
voor kopij: ivanhecke@zeelandnet.nl

Financieel:

Rek.nr.: NL 11 RABO 0103.7802.54 t.n.v. Meerco Beheer b.v.

Druk:

Drukkerij Polka Print – Hoek
Advertenties: 0115 44 23 97

Adverteren? Dat kan!

1/8^e pagina: 25 euro 1/4^e pagina: 40 euro
1/2^e pagina: 75 euro 1/1^e pagina: 120 euro

Tekstpagina niet commercieel: 60 euro

Tekstpagina commercieel: 120 euro

Alle prijzen zijn exclusief BTW

Uiterste inleverdatum kopij:

1 juni 2026

Foto's cover:

Museum Sluiskil

Belangrijke telefoonnummers:

Brandweer, ambulance, politie:	112
Geen spoed, wel politie:	0900-8844
Huisartsenpraktijk Sluiskil:	0115 471955
Huisartsenpost Terneuzen:	0115 643000
Milieuklachten stank, geluid, stof:	08 88 33 35 55
Drugsoverlast:	0800 022 508 5
Overlast via 'meld misdaad anoniem':	0800 7000

DORPSNIEUWS

Aan-z

Op 2 maart luidt het startschot voor de reizende expositie *'Mantelzorg overkomt je'*, een initiatief van aan-z. De expositie toont de verhalen van drie mantelzorgers uit de gemeente Terneuzen. Zij delen hun ervaringen met mantelzorg. Hun verhalen zijn de komende drie maanden op verschillende plekken door de gemeente te zien. Van 23 maart tot en met 10 april 2026 is de tentoonstelling te zien in 't Meulengat in Sluiskil.

Mantelzorg komt vaak onverwachts en ontstaat meestal uit liefde voor een partner of familielid dat hulp nodig heeft. Hoewel zorgen voor een ander voldoening geeft, kan het ook zwaar zijn. Aan-z biedt diverse vormen van ondersteuning voor mantelzorgers: van individuele begeleiding tot groepsactiviteiten. Meer informatie is te vinden op www.aan-z.eu/mantelzorg.

Een brunch met de Westerschelde Bigband

In het kader van het 75-jarig jubileum van de BAC organiseert de werkgroep Evenementen Meulengat tien extra activiteiten. Enkele zijn al geweest en waren een succes. Op zondag 22 februari vond de 75-jarige Jubileumbrunch met medewerking van de Westerschelde Bigband plaats in 't

Meulengat. De brunch was bedoeld voor alle donateurs, alle leden van de BAC, maar ook voor belangstellenden uit de rest van Zeeuws-Vlaanderen. Er waren dan ook ruim honderd mensen die een kaart hadden gekocht. Wie jarig is, krijgt meestal cadeautjes, maar de BAC had dit omgedraaid en had een leuke, verfrissende en passende verrassing voor de bezoekers: een optreden van de Westerschelde Bigband, een topper in Zeeuws-Vlaanderen. Het was een genot voor de echte muzikkliefhebber. De vernieuwde Terneuzense Westerschelde Bigband bracht op het grote podium haar uitgebreide repertoire. In drie keer kregen de mensen allerlei beroepsmuzikanten te horen, ieder op zijn eigen wijze maar ook als complete band. Onder leiding van Philip de Meyer werden zeer bekende maar ook enkele onbekende stukken gespeeld, soms met begeleiding van de West Vlaamse beroepszangeres Kato.

Het beheer van het Meulengat had een uitgebreid buffet klaargemaakt wat deels aan tafel werd gebracht. Maar in de foyer stond ook een koud en later een warm buffet waarvan volop gebruik werd gemaakt. Er werd na afloop door velen de wens uitgesproken om dit een jaarlijks evenement te laten worden. De volgende keer geen 75-jarig jubileum maar wie weet wat er dan te vieren valt. Wie weet!

Speeltuin De Miertjes

Het seizoen 2026 is begonnen op zaterdag 28 maart. Vóór die tijd is tijdens NL Doet (en op andere momenten) hard gewerkt om de speeltuin weer klaar te maken voor een nieuw seizoen. Vanaf nu is de speeltuin van maandag tot en met vrijdag open van 14 uur tot 17 uur en op de zaterdag en tijdens de vakanties vanaf 13 uur. Op zon- en feestdagen is hij meestal gesloten. Zo niet dan wordt dit op de Facebookpagina vermeld.

Er is dit jaar een nieuwe Facebookpagina aangemaakt. Deze heet: Speeltuin “de Miertjes” Sluiskil 2026. Alle nieuwtjes en updates over de speeltuin zullen op deze pagina gedeeld worden. Houd deze dus goed in de gaten!

De abonnementskosten bedragen dit jaar € 27,50 voor het hele seizoen. Donateurs (ook vijfmaal toegang) betalen € 6,00 en de losse entree per kind bedraagt €1,50.

Voor de vele werkzaamheden in de speeltuin zijn nieuwe vrijwilligers altijd welkom! Dit kan zijn om een klus te doen, groenonderhoud te plegen of te helpen in het winkeltje. Dit kan structureel, maar ook incidenteel. Er is besloten om per klus mensen te vragen om te helpen. Dat geeft een minder verplichtend gevoel. Wilt u de speeltuin (af en toe) helpen, laat het weten via de email of kom gezellig een keer de speeltuin binnenlopen. Ook donaties en sponsoring zijn altijd welkom: het onderhouden en opknappen van de speeltoestellen brengt hoge kosten met zich mee.

Voor inlichtingen of informatie kunt u een email sturen aan demiertjessluiskil@outlook.com of de Facebookpagina of website bezoeken: www.demiertjes.nl.

Hopelijk tot ziens in de speeltuin!

Bij Speeltuin de Miertjes kun je ook je feestje vieren! Kinderen kunnen lekker spelen en de volwassenen op het terras kunnen genieten van een kopje koffie, thee of fris. De prijzen die hierbij horen: een kind betaalt € 1,50, tenzij eten wordt afgenomen. De zaalhuur bedraagt € 27,50 (bij een seizoenskaart bedraagt deze €25,00). Voor eten betaalt u € 4,50 per persoon. Voor het versieren met slingers en ballonnen wordt vijf euro gerekend. Voor feestjes buiten de openingsuren wordt een extra vergoeding gerekend van vijf euro per uur. Voor de verdere voorwaarden kunt u terecht bij de speeltuin.

Vernieuwd Koningsdagprogramma

Maandag 27 april zal er in Sluiskil weer Koningsdag kunnen worden gevierd. Borg hiervoor staat een prachtig programma met vernieuwde en nieuwe programmaonderdelen. Koningsdag begint

echter traditiegetrouw om half één met de ontvangst van alle Sluiskillenaren, die graag bij dit evenement betrokken willen zijn. Iedereen is van harte welkom. Daarnaast zullen velen zoals vanouds een extra uitnodiging ontvangen. Zo zullen de bijna twintig gedecoreerden, de ereburgers en de besturen van de Sluiskilse verenigingen een uitnodiging voor dit tijdstip krijgen. Bij binnenkomst zullen de kleurplaten, gemaakt voor alle kinderen van Kindcentrum Het Mozaïek opvallen. Deze zijn allemaal opgehangen in de foyer en mogen aan het einde van de dag mee naar huis worden genomen.

Om kwart voor één start Samenwerkingsorkest HSWZ met een luchtig maar mooi concert. De verrassende wendingen, die de dirigente en de muzikanten vorig jaar aan dit concert gaven, zorgden voor veel bewondering, hilariteit en enthousiasme. Een reden te meer om dit concert bij te wonen.

Natuurlijk zullen ook het Sluiskilse Volkslied en het Wilhelmus (de coupletten 1 en 6) binnen worden geoefend om er zo verzekerd van

te zijn dat er buiten volop wordt meegezongen.

Om half twee zullen met medewerking van de scouting, de wapenbroeders en Samenwerkingsorkest WSWZ vóór 't Meulengat de vlaggen worden gehesen en zullen het Wilhelmus en het Sluiskilse volkslied uit volle borst worden meegezongen. Rond half drie gaat het binnenprogramma verder met de bekendmaking van de ereburger 2026, de opvolgster van de vorig jaar gekozen Annet Martens. Om kwart voor drie start vanaf 't Meulengat de optocht met versierde fietsen, steppen en skelters. Zij zullen onder begeleiding van de brandweer een korte route door het dorp afleggen en onderweg zoveel mogelijk lawaai maken om de mensen eraan te herinneren dat het Koningsdag is en dat na deze optocht het programma in 't Meulengat verder gaat. Rond kwart over drie zullen in en om 't Meulengat de kinderspelen losbarsten. Wim van Rijn, de uitbater van 't Meulengat gaat op de

Multibaan een opblaasbaar voetbalveld neerzetten samen met een skatepark. Iedereen tot maat 36 moet zelf zijn skates meenemen.

Tegelijkertijd vindt er voor de ouders, ouderen en andere liefhebbers in de foyer een Sluiskil Quiz met leuke feitjes en fabeltjes over Sluiskil plaats. Het kan niet anders of de foyer pulst uit met dorpelingen, die denken alles van het dorp te weten of veel over het dorp willen leren.

Om vier uur zal de kinderdisco de sfeer naar ongekende hoogten tillen en zullen spel en dans de dansvloer beheersen. Om vijf uur eindigt het programma. Het volledige programma en de laatste nieuwtjes kunnen onder andere via Facebook worden bekeken.

Afscheid juf Bonny

Op woensdag 25 februari heeft de Werkgroep Evenementen Meulengat samen met Kindcentrum Het Mozaïek, een aantal plaatselijke ondernemers, 't Meulengat en de gemeente Terneuzen een kindervoorstelling georganiseerd. De reden was voornamelijk het afscheid van Juf Bonny, die na

ruim zeventien jaar afscheid nam en als verrassing een leuke middag kreeg gepresenteerd met Tijn Damen en z'n 'Pensioenshow'.

Om kwart voor één arriveerden de 130 kinderen, de twintig meesters en juffen en een aantal genodigden bij het Meulengat. Juf Bonny was blij verrast toen ze haar familie zag staan. Toen iedereen in de grote zaal zat, kon de show beginnen. Er werd volop meegezongen en gedanst, maar soms ook goed geluisterd. De tijd ging snel voorbij en op het eind kwam Juf Bonny nog even op het podium om voor een allerlaatste keer voor de gehele school te staan.

Juf Bonny heeft in die zeventien jaar vele kinderen als leerling gehad en ze was zeer geliefd, zowel bij de leerlingen als bij de collega's. Dat was ook te merken toen ze na de show bij de uitgang stond en vele knuffels in ontvangst mocht nemen.

Het was een geslaagde kindervoorstelling en in combinatie met de school en de jongerenwerkers van aan-z krijgt dit project in het najaar zeker een vervolg.

Internationale Culturele Middag

Op 24 januari werd door de Werkgroep Evenementen Sluiskil voor de eerste keer de Internationale Culturele Middag georganiseerd. Deze werkgroep zet zich in voor de promotie van 't Meulengat en tevens voor allerlei activiteiten in Sluiskil, die er nog niet zijn. De deelnemers waren verbaasd over

het verloop en er waren veel positieve reacties van zowel de deelnemers als de vele bezoekers. De gehele middag kon worden genoten van optredens, maar ook van bijzonder eten en informatie. Op de diverse sociale mediakanalen kwamen vele en mooie beelden en reacties.

De middag werd geopend voor de kersverse waarnemend burgemeester Franc Weerwind, die zich goed had voorbereid en een geweldige toespraak gaf. Hij nam de tijd om het gebouw te bezichtigen en was toegankelijk voor iedereen. De kostuumgroep van Oekraïners uit Kortrijk gaf een mooie show en ook andere landen presenteerden zich graag aan het publiek. Verder was het project 'Zing

Nederlands met mij' van Toonbeeld ook een hoogtepunt. Zowel de buitenlandse gasten als de vele aanwezige Nederlanders zongen gezellig mee. Ook diverse plaatselijke en regionale organisaties waren aanwezig en lieten de Nederlandse cultuur en gebruiken zien. Van Speeltuin tot Klederdracht en van stage in Kenia tot naaclub, ze waren er allemaal. Een groep Oekraïners die in Terneuzen en omgeving verblijven was ook ruim vertegenwoordigd. Er werd veel gegeten, gezongen, genoten maar vooral ook veel gepraat en zo meer onderling begrip gekweekt. Iedereen was positief en zeker voor een eerste keer was dit geweldig geslaagd en vraagt dus om een vervolg.

Dorpspont

Vanaf augustus 2025 heeft de dorpspont op de eerste en derde maandagmiddag van de maand gevaren van 14.00 uur tot 17.00 uur. Ondanks de goede bedoelingen van schippers en bestuur is hier amper gebruik van gemaakt. Vandaar dat besloten is af te zien van de maandagmiddagen. Uiteraard zal er zoals afgesproken met de gemeente Terneuzen wel minimaal tweemaal per maand te varen. Mocht u voor een vereniging of instantie gebruik willen maken van de dorpspont, dan zullen bestuur en schippers er alles aan doen u te helpen.

SKI

Bestuur en vrijwilligers kijken terug op de zeer geslaagde voorstellingen van Het Talent op zaterdag 31 januari en zondag 1 februari. Beide dagen bezochten meer dan honderd bezoekers het optreden. Ook dit jaar kwam er weer een gift binnen van de oprichter van Het Talent. Hier is weer een leuk uitje voor georganiseerd. De eerste activiteiten van het jaar zijn alweer achter de rug. Denk hierbij aan de bingo's en de meidenavonden.

Ondertussen is er een verdere jaarplanning met activiteiten opgesteld:

- 3 april: paas kinderbingo van 14.30 tot 16.00 uur
- 17 april: volwassen bingo van 19.00 tot 22.00 uur
- 22 april: proefjesmiddag van 14.00 tot 16.00 uur
- 24 april: fietsen versieren voor Koningsdag van 14.00 tot 16.00 uur
- 29 april: sieraden maken van 14.00 tot 16.00 uur
- 8 mei: meidenavond van 19.00 tot 21.00 uur
- 22 mei: volwassen bingo van 19.00 tot 22.00 uur
- 10 juni: buitenspeeldag in samenwerking met meerdere verenigingen van het dorp
- 19 juni: kinderbingo van 14.30 tot 16.00 uur

Uiteraard kunnen hierin nog dingen wijzigen, houd hiervoor de facebookpagina in de gaten. Heeft u interesse om vrijwilliger bij het SKI te worden? Stuur een mailtje naar bestuur.s.k.i@gmail.com

Avond4Daagse Sluiskil

Deze zal worden gehouden op 15, 16, 17 en 18 juni en vertrekt vanaf Museum Sluiskil. De start is zoals vanouds: 18.30 uur. Inschrijven kan op 2 en 10 juni van 19.00 tot 19.30 uur in de koffiehoek van De Spar aan het Kerkplein en woensdagmiddag 10 juni van 14.00 tot 14.30 uur op Kindcentrum Het Mozaïek. Ook tijdens de Avond4Daagse kunt u zich nog inschrijven. Mét medaille betaalt u € 3,50 en zonder medaille kost het u € 2,00. Graag contant betalen.

Senioren Netwerk Sluiskil

Het eerste kwartaal organiseerde het bestuur naast een aantal bingomiddagen voor het eerst een muziekbingo. Dat was een doorslaand succes. Er kwamen veel bekende nummers langs die volop werden meegezongen. Het bestuur hoopt dan ook in de loop van het jaar nog zo'n muziekbingo te organiseren.

Tijdens de Koffiekletsmiddag in Museum Sluiskil genoten veel bezoekers van de fotopresentaties over de 'lokale dierenwereld'. Ook Dennie en Tjorven Vercrujisse komen hopelijk nog eens terug met een andere fotopresentatie.

Op 17 april wordt - zoals al eerder is aangekondigd - de Algemene Ledenvergadering gehouden. Naast het officiële gedeelte wordt u - tegen een kleine eigen bijdrage - een lunch aangeboden en kunt u genieten van een optreden van het muzikale duo Yvonne en Ghislain.

Op 20 mei is er weer een etentje gepland bij HCR Dallinga. Bij de Nieuwsbrief eind april treft u een flyer met info over de te kiezen menu's. Het Senioren Netwerk Sluiskil hoopt verder voor 7 juni met een aantal leden een bezoek te kunnen brengen aan de tentoonstelling 'Uit-gekleed, streekdrachten van het Land van Hulst' in het Hulster Museum. Omstreeks eind juni zal weer een fietstocht worden georganiseerd. In de loop van het tweede kwartaal hoopt het bestuur u ook te informeren over de 'Colsenreis', die waarschijnlijk eind augustus, begin september zal worden georganiseerd. Kortom: houd de nieuwsbrieven en flyers in de gaten!

DORPSRAAD SLUISKIL

Zoals beloofd in het krantje van oktober vorig jaar komt de dorpsraad terug op de opvolger van wijkambtenaar Elsbeth Verhelst. Haar functie is overgenomen door Edo Kokje en hij draait nu al een poosje mee, dus tijd om er eens aandacht aan te besteden. Edo komt uit Middelburg, maar is inmiddels een halve Zeeuws-Vlaming en heeft al laten zien zeer betrokken te zijn bij de kernen waar hij de wijkcoördinator voor is, te weten Sluiskil en Hoek. Hij was aanwezig bij de opschoondag, waar

hij letterlijk de taak van boodschappenjongen heeft vervuld. Hij heeft inmiddels ook al wat serieuze zaken opgepakt zoals de parkeerproblemen en veiligheid rond de school. U heeft het resultaat al kunnen zien: er zijn borden geplaatst waardoor iedereen er nog eens op gewezen wordt dat er een school staat en er dus het gevaar van overstekende kinderen is.

De verkeersremmers in de Leidinglaan en de Canisvlietstraat zijn op een zodanige manier geplaatst, dat fietsers er gewoon langs kunnen, maar dat een automobilist, die harder dan 30 km per uur rijdt, flink moet afremmen om de verkeersremmers te kunnen passeren. Er wordt

daar op die rechte weg veel te hard gereden dus hopelijk heeft dit het beoogde resultaat.

Verder is te zien dat de bouw van de woningen in de Havenstraat volgens plan verloopt en ook de renovatie van de woningen in de Dwarsstraat en Frans Naereboutstraat schiet goed op. Zodra er meer bekend is over de bouwkavels in de Drostlaan komt de dorpsraad daarop terug.

Wensboom groeit uit tot wijkplan voor Sluiskil

In november 2024 nodigde woningcorporatie Clavis bewoners van Sluiskil uit om hun wensen voor de leefbaarheid van het dorp te delen. Tijdens de heropening van 't Meulengat kregen deze ideeën een bijzondere plek in de zogeheten *wensboom*: een symbool voor dromen, zorgen en kansen voor het dorp.

De opbrengst van deze wensboom was geen eenmalig moment. De inbreng van bewoners vormde een waardevolle basis voor het wijkplan voor Sluiskil. Inmiddels is dit wijkplan opgesteld én officieel gelanceerd. Daarmee is zichtbaar geworden hoe ideeën van inwoners zijn vertaald naar concrete plannen voor de toekomst van het dorp.

De wensboom liet zien wat er leeft in Sluiskil. Het wijkplan bouwt daarop voort – samen, met en voor de bewoners! Het plan is onder andere overhandigd aan de Dorpsraad van Sluiskil.

In dit krantje van Sluiskil zullen voortaan regelmatig updates worden gedeeld over de aankomende acties en ontwikkelingen uit het wijkplan. Zo blijven bewoners betrokken en op de hoogte van de stappen die samen worden gezet voor een leefbaar Sluiskil.

Nieuwe beveiligingsloge van Yara Sluiskil krijgt vorm

Iedereen die vanaf de Axelse Vlakte over de Industrieweg naar Yara Sluiskil rijdt, ziet vlak voor de keerlus aan de rechterkant een groot bouwterrein. Hier komt de nieuwe beveiligingsloge van Yara met truckparking. In het verleden lag er langs het kanaal een doorgaande weg. Nu dit geen openbare weg meer is, moeten bezoekers voor Yara zich aanmelden via de intercom om vervolgens over de 700 meter lange kade naar de beveiligingsloge te gaan en zich daar aan te melden. Door de vele investeringen is het terrein daarbij ook nog eens veranderd en dat vraagt om aanpassingen vanwege wettelijke verplichtingen, veiligheid en efficiëntie. De brandweerkazerne is in 2025 al verhuisd naar de andere kant van het terrein en dit jaar gaat ook de beveiligingsloge naar de andere kant.

In juni 2026 moet het gebouw opgeleverd worden en de daarbij benodigde infra. De beveiliging kan dan de verhuizing inzetten om einde dit jaar operationeel te zijn vanaf de nieuwe plek. Later, in 2028 volgens planning, volgt nog de aanleg van de truckparking.

Nieuwste technologie

De beveiliging werkt met systemen die ook gaan veranderen. Alles wordt vernieuwd en met de nieuwste technologie ingericht. Er wordt een flinke slag gemaakt om software slim te gebruiken, wat de beveiliging helpt in het dagelijkse werk. Neem bijvoorbeeld de camera's met AI functie. Dat wordt zo ingericht dat de software zelf gaat schakelen volgens de protocollen.

Om als beveiliging goed het werk te kunnen doen is de inrichting belangrijk. De locatie waar de loge wordt gebouwd, ligt lager dan de Industrieweg en het terrein erachter. Om goed zicht te hebben over de Industrieweg, het verkeer en over de dijk, komt de beveiliging op de eerste verdieping.

Op de begane grond komen kleedkamers, een ruimte met lockers voor de ontvangst van grote groepen bezoekers waar ze persoonlijke beschermingsmiddelen krijgen. Daarnaast is er een sanitaire ruimte ingericht voor chauffeurs met toiletten, kleedruimtes en douches. Er is een mogelijkheid om bepaalde functies later nog toe te voegen in de beveiligingsloge. De ervaringen van andere bedrijven zijn meegenomen in dit project waardoor er flexibel wordt gebouwd.

Duurzaamheid

Het is niet zomaar een gebouw. Het krijgt een Noorse uitstraling en er wordt met veel natuurlijke materialen gewerkt die het een rustige sfeer geeft. Ook is duurzaamheid een belangrijk aspect bij

dit nieuwe gebouw. Het maximale aantal zonnepanelen gaan op het dak aan de voorkant, er wordt aan energierecuperatie gedaan, er zijn hoge eisen gesteld aan de luchtdichtheid, de warmtepompen hebben de nieuwste technologie en de toiletten worden doorgespoeld met regenwater. Ook wordt het gebouw geïntegreerd in de omgeving en is rekening gehouden met de flora en fauna. De adaptieve verlichting schakelt naar het minimale vereiste als er geen beweging is. Dit moet natuurlijk wel met een gevoel voor veiligheid. Alle aspecten zijn bekeken om de natuur in stand te houden, zoals de herplanting van bomen, de wadi met meerdere taluds voor het vergroten van de biodiversiteit en de natuur rondom. Dit is de kans om alles net iets beter te doen en dat wordt met beide handen aangegrepen!

Sluiskil in delen (aflevering 1)

Een dorp opgesplitst en verwaarloosd

In de zwoele zomer van 1914, terwijl Europa op de rand van een wereldbrand balanceerde, borrelde in Sluiskil een heel ander vuur op: dat van lokale frustratie. Het jonge gehucht dat door de industriële dromen van de 19e eeuw tot een dorp aan het groeien was, lag ingeklemd tussen een kanaal, een spoorlijn en een fabriek die rook spuwde zonder de inwoners te verwarmen.

Maar het echte probleem? Sluiskil was niet één dorp, maar het was een administratieve knoeiboel verdeeld over drie gemeenten: Terneuzen als de grote broer, Axel en Westdorpe als de kibbelende neefjes. Het dagelijks leven was soms een bureaucratische polka waarvan niemand de stappen kende. En terwijl Terneuzen zich wentelde in luxes als elektrische lantaarns en geurloze riolering, voelde Sluiskil zich het eeuwige stiefkind: nuttig voor de inkomsten, maar onzichtbaar voor de investeringen.

Grievens in de herberg

Op maandag 13 juli 1914 verzamelden zich de Sluiskillenaars – degenen boven de 21 althans – in een drukbezochte vergadering, geleid door een vurige Honoré Colsen. Het lokaal puilde uit. De sfeer was geladen als een onweersbui boven het kanaal. Colsen somde de grieven op tegen het

Honoré Colsen

gemeentebestuur van Terneuzen. "We zijn de melkkoe!", bulderde hij en de menigte knikte instemmend. Terwijl de kom van Terneuzen zich tooide met weelde-uitgaven – denk aan een Hogere Burgerschool, een muziektent voor feestelijkheden, en zelfs een riante toelage van 150 gulden voor de directeur – bleef Sluiskil in het donker. Letterlijk: de verlichting - "een paar gloeiende spijkers" - bestond uit zo inadequate petroleumlampen dat ze meer schaduw wierpen dan licht. De beerruiming? Een lachertje, of beter gezegd, een stinker – één inwoner gooide zijn afval noodgedwongen in de leiding, met alle geurige gevolgen van dien. De dijk bij het nieuwe dorp (de bebouwing langs de latere Nieuwe Kerkstraat) blokkeerde het uitzicht en leek overbodig, de weg (de Nieuwe Kerkstraat) naar het kerkhof was onbereikbaar, de bestrating een modderpoel, en rioolputten stonden vol met 1,40 meter blubber. Vacatures op de openbare lagere school sleepten maar aan, het onderwijs leed eronder, en belastingen betalen? Een expeditie: men moest een voerman inhuren om het belastinggeld naar Terneuzen te brengen, want een lokale incassodag? Vergeet het maar. Colsen rekende het uit: Sluiskil droeg veel bij, maar kreeg slechts 1/7e deel terug – de rest verdween in Terneuzens koffers. Onder luid applaus besloten de aanwezigen tot actie: afscheiding van Terneuzen, een eigen

gemeente Sluiskil. Een comité werd gevormd – P. Cortvriendt, P. Risseeuw, P. Meert en Colsen zelf – om de regering te benaderen. Of, als dat niet lukte, op zijn minst een betere behandeling af te dwingen. Een Zeeuws-Vlaamse 'home-rule' kwestie noemde *de Middelburgsche Courant* het snerend, wijzend op de Ierse onafhankelijkheidsstrijd.

Een tweede vergadering in het magazijn

Niet lang daarna, op dinsdag 21 juli 1914, kwam de tweede golf van verzet. In het ruime magazijn van Hendrik Anjou – want voor de herbergen werd de toeloop te groot – verzamelden zich nu ruim 200 Sluiskillenaars, met velen buiten luisterend door de geopende ramen. Colsen herhaalde de

litatie van verwaarlozing: Terneuzen volgde de eisen des tijds 'met reuzenschreden achteruit,' terwijl

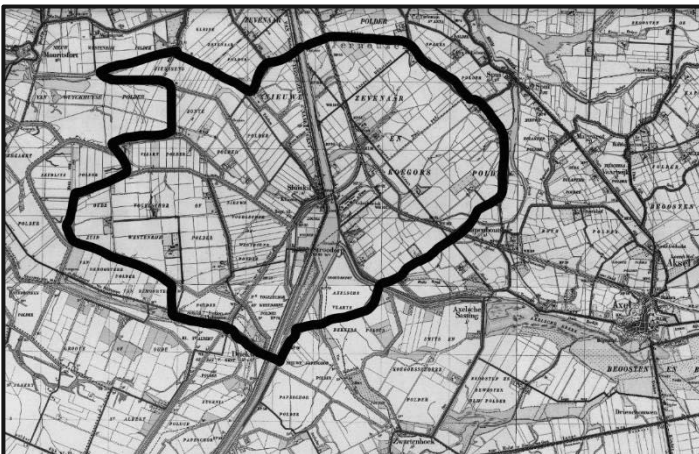
In het midden ligt het magazijn van Anjoul. Rechts staat het eerste station 'Brug'.

Sluiskil vooruit wilde. Belastingen en weelde-uitgaven groeiden in Terneuzen, maar Sluiskil zank weg in modder en duisternis. Hij deelde triomfantelijk adhesiebetuigingen van Tweede Kamerleden en Provinciale Statenleden – een knipoog naar bredere steun, al bleef het vaag wie precies. De vergadering verliep ordelijk, maar de boodschap was scherp: werk aan verbetering of scheiding. De kranten pikten het op: socialistisch blad *Het Volk* somde de grieven op maar eindigde sceptisch met „een vrome wens”. En de *Middelburgsche Courant* grinnikte ironisch: als Sluiskil onafhankelijk wilde zijn, zouden veel Terneuzenaars dat toejuichen,

want de buurt was een lastpost voor de kom. Het gemor had zich verspreid als rimpelingen in het kanaal: van lokaal geklaag tot regionale spot.

Terneuzen reageer: beloften en bagatellisering

Op 23 juli bereikte de opstand de gemeenteraad van Terneuzen. Raadslid De Bruijne vroeg of het bestuur op de hoogte was van „het optreden der Sluiskillenaars.” Burgemeester en wethouders haalden hun schouders op: officieel wisten ze van niets, al hadden ze geruchten opgevangen. De twee vergaderingen: de eerste met 40 aanwezigen, waaronder 23 jongelingen onder de 21 – was volgens BenW nauwelijks serieus te nemen. En de tweede met een honderdtal „rijperen”, die misschien wisten waar het om ging. De grieven? Die waren buiten hun bevoegdheid, het Rijk moest de genoemde problemen oplossen. Gemeenten splitsen? Ongehoord – de trend was juist

De droom van Colsen: een eigen gemeente.....

samenvoegen. Toch, om goedwillend te lijken, wezen ze op een voorstel voor de aanstelling van een gemeente werkmans in Sluiskil: dat zou enkele genoemde problemen oplossen, van de beerruiming tot straatverlichting. Belastingklachten? De meeste reclames kwamen inderdaad uit Sluiskil zelf, maar toon aan dat je te veel betaalt, en we verlagen. En die betalingsmoeilijkheden? Misschien kon de ontvanger maandelijks in Sluiskil zitting houden – een tegemoetkoming, gekoppeld aan een salarisverhoging voor hem. Het was een klassieke bureaucratische tango: erkennen zonder toegeven, beloven zonder haast. De raad nam een

'tegemoetkomende houding' aan, maar de kern bleef: Sluiskil was bijzaak. De onafhankelijkheidsdroom smeulde door, maar terwijl Colsen en zijn comité petities voorbereidden, loerde de Eerste Wereldoorlog om de hoek – een conflict dat de lokale grieven zou overschaduwten met honger, kou en overleving. Toch plantte deze zomer van 1914 de zaadjes voor latere strijdbaarheid, een ironisch voorspel van de elektriciteitskwesitie die na de oorlog zou volgen.

Paul de Ridder

	de Fysiotherapeut
	J.C.M. Matthijssen Fysiotherapie Orofaciale Fysiotherapie Crafta i.o. Isabellastraat 14 4541 AT Sluiskil Brouwerijstraat 40 4501 CR Oostburg www.matthijssen-fysiotherapie.nl
	Tel. praktijk: 0115-471656 Tel. mobiel: 06-55306338

CARNAVAL 2026

Op zaterdagmorgen 14 februari was het bestuur van carnavalsstichting De Zwartsnuvers samen met enkele vrijwilligers al vroeg in zaal Dallinga te vinden. Iedereen had er zin in! Vol overgave en badend in enthousiasme ging het clubje aan de slag om de zaal in orde te maken en de carnavals sfeer te creëren. Ballonnen werden opgeblazen, gebundeld en opgehangen. De tekeningen van de kinderen van de basisschool vonden eveneens een mooi plekje in de zaal. Bijzonder was de kleurplaat van een 50-jarige. Die hing in een hoekje van de zaal, maar was door zijn wondermooie kleuren bij het bestuur in de smaak gevallen. De oudere heer had precies binnen de lijntjes gekleurd en er een ware Rembrandt van gemaakt! Prachtig gewoon!

Het podium werd opgebouwd en de vele prijzen en de vijftien bekers waren van veruit zichtbaar. Rond elf uur arriveerden ook de deejays en samen bouwden zij de disco-installatie op. De vijfkoppige jury maakte de inschrijftafel in orde, legde de nummers en medailles gereed en controleerde als laatste de inlegvellen in de mappen. Rond half twaalf was het voorwerk klaar.

Wekenlang zag het weer er minder goed uit. Vorst en veel regen! Beide omstandigheden wilde je met carnaval niet hebben! Waarom het weer zich deze dag anders is gaan gedragen, is een raadsel, maar het was wel erg welkom! De zon had zich al weken weggestoken en uitgerekend deze middag zou hij zich volgens buienradar laten zien! Het klopte! Rond één uur kwam de zon om de hoek kijken en bleef enkele uren meegenieten van het Sluiskilse schouwspel onder hem.

Het inschrijven voor de stoet verliep vlekkeloos en het opstellen was voor de organisatie weer een wassen neus, maar vooral een genot om de meelopende dorpelingen allemaal een mooi plaatsje te geven. De route was na jaren veranderd. Het carnavalsbestuur had geluisterd naar de vele verzoeken om eens een andere ronde te kiezen en een groter gedeelte van Sluiskil te bestrijken. Zodoende vertrok de stoet vanaf het Minister Lelyplein door de Baljuwlaan en de Schepenstraat

naar de Drostlaan. Vandaar werd een klein stuk van de oude route opgepikt om wederom via de Spoorstraat te eindigen bij feestzaal Dallinga.

Het was een prachtige stoet met veel schitterende loopgroepen en veel kleine wagentjes. Voorop reed de geluidswagen van de stoetcommissie met Marc Gijzel achter het stuur en als volleerd navigator Niels Meeussen. Vlak erachter reed de boerenwagen van Samenwerkingsorkest HSWZ. Hij zat tjokvol muzikanten en wellicht zal er volgend jaar een extra aanhanger nodig zijn om de muzikanten iets meer ruimte te geven. Daarachter wisselden de loopgroepen en de wagentjes elkaar af. Menigeen had wat lekkers voor het publiek bij zich of vermaakte de toeschouwers op een andere manier. Veel aandacht was er voor het voedselbos, maar ook de verdwenen zaken en verenigingen passeerden de revue. Alles met een meer dan positieve uitstraling.

Het was drukker dan andere jaren op de route. Overal stonden toeschouwers. De meesten hadden de zon opgezocht en stonden daar in afwachting van de lange stoet heerlijk te kletsen alsof ze mekaar al in geen maanden hadden gezien. Sommigen namen de moeite om een blokje om te lopen zodat ze de stoet voor de tweede keer zagen passeren.

Rond drie uur, half vier stroomde Zwartsnuverzaal Dallinga vol. Mede dankzij de prachtige optocht was de feestzaal tot de nok toe gevuld. Met Gerben als ceremoniemeester en geassisteerd door An Meeussen en Dannitza van den Berge verliep alles op rolletjes. De uitslag van de kleurwedstrijd was als altijd een onderdeel van het programma. De organisatie besloot ook de 50-jarige heer een prijs toe te kennen voor zijn artistieke kunsten. De sfeervolle carnavalsmuziek, waarop de feestvierders de een na de andere polonaise dansten, deed ook de drank rijkelijk vloeien. Intussen was de vijfkoppige jury in het aangrenzende cafégedeelte volop aan het overleggen, de punten aan het optellen en de vele prijzen aan het verdelen. Het viel weer niet mee, want alles lag ontzettend dicht bij elkaar.

Omstreeks kwart over vier arriveerden burgemeester Weerwind, gemeentesecretaris Steven de Waal en de wethouders Jeroen de Buck, Frank van Hulle, Laszlo van de Voorde en Harry van Waveren samen met hun twee chauffeurs. Om vijf uur kwamen de burgemeester en z'n gevolg in de feestzaal aan. Voorafgaande aan de prijsuitreiking kreeg de burgemeester een prachtige zware

ketting omgehangen, beladen met medailles van de Zwartsnuvers. Ook chauffeur en Sluiskillenaar Cees de Bruyn werd op het podium geroepen. Hij kreeg een prachtige beker overhandigd omdat het zijn laatste carnaval als chauffeur zou zijn. Hij gaat binnenkort met pensioen. Ook wethouder Frank van Hulle zal volgend jaar niet meer als wethouder aanwezig zijn. Ook hij kreeg van Gerben Dijkstra een presentje overhandigd.

Na deze ceremoniële handelingen werd de gemeentebestuurders gevraagd het podium te betreden.

Burgemeester Weerwind reikte de diverse bekens uit. Begonnen werd met de pechprijs. Deze viel ten deel aan de Boer'n omdat die bij aankomst in het dorp plotsklaps nog allerlei onvoorziene mankementen moesten verhelpen. Met succes overigens. Daarna werd begonnen met de vele eerste, tweede en derde prijzen. Er scheen geen eind aan te komen: vijftien bekens gingen naar evenzoveel gelukkigen. Het tempo lag hoog. Dat kwam voornamelijk door chauffeur Cees, die aan de zijkant van het podium steeds op z'n horloge stond te kijken. De vele prijzen maakten hem duidelijk zenuwachtig. Dat werd niet minder toen hij besepte dat de terecht in de prijzen gevallen Pontvaarders hun eigen lied nogmaals ten gehore brachten. De zaal vond dit schitterend en uit volle borst werd het lied meegezongen. Uiteindelijk kon de burgemeester de zestiende beker, de wisselbeker, uitreiken. Hiermee maakte hij de familie Bommelijm blij. Een jaar lang mag deze beker in de Middenstraat pronken, maar daarna moet deze weer worden ingeleverd. Een naamplaatje zal dan de enige tastbare herinnering aan deze beker zijn. De prijsuitreiking was in een razend tempo verlopen, maar toch was de verwachte eindtijd niet gehaald. Chauffeur Cees zat al meer dan vijf minuten in de auto, toen de burgemeester, de gemeentesecretaris en de wethouders het podium verlieten om richting Sas van Gent te rijden. Voor de reistijd naar Sas van Gent stond vijftien minuten gepland. Chauffeur Kees kennende, kreeg hij het toch voor elkaar om het hoge gezelschap op tijd in Sas van Gent af te leveren. De avond verliep verder van polonaise naar polonaise. Het was al met al een prachtige dag en ook het bestuur keek uiterst tevreden terug op een geslaagd carnaval.

stond vijftien minuten gepland. Chauffeur Kees kennende, kreeg hij het toch voor elkaar om het hoge gezelschap op tijd in Sas van Gent af te leveren.

De avond verliep verder van polonaise naar polonaise. Het was al met al een prachtige dag en ook het bestuur keek uiterst tevreden terug op een geslaagd carnaval.

GROOSMAN
BEDRIJFSWAGENS

Uw Mercedes-Benz Bedrijfswagen partner

Wervenweg 8
4551 MC Sas van Gent

+31 (0)115 471946
www.groosman.net

HEROS

WORKING FOR THE FUTURE

WAT OVER
BLIJFT IS
TOEKOMST

Duurzame en circulaire
grondstoffen uit de resten
van stedelijk afval.
www.heros.nl

OOK VOOR DIGITAAL DRUKWERK
SPECIAAL VOOR KLEINE OPLAGES EN SNELLE LEVERING!

print- &
drukwerk
nodig?

drukkerij

Polka Print

NIEUWS VAN HEROS

De revisievergunning van Heros is inmiddels onherroepelijk. De voorschriften zijn weliswaar fors aangescherpt, maar de afgelopen twee jaar heeft Heros heel wat maatregelen doorgevoerd. Volgens de RUD is het aantal klachten significant afgenomen. Dat is ook de inzet: Heros doet er alles aan om overlast te voorkomen. Enkele voorbeelden. Er werd een klacht ontvangen over het geluid van notabene een splinternieuwe kraan. Na onderzoek door de fabrikant is besloten om het motorcompartiment (nog) beter te isoleren. Het resultaat mocht er zijn. Lichthinder door een lichtmast werd direct aangepakt door het armatuur beter af te stellen. Als er iets is, neem gerust contact met Heros op.

Helaas is niet alles op te lossen. De Klankbordgroep vroeg tijdens het overleg van 18 november om de groene landschapswal langs de Oostkade verder door te trekken en hoger te maken. Vanwege het bestemmingsplan is dat niet toegestaan. Ook zijn er beperkingen vanwege twee belangrijke hogedrukleidingen die altijd bereikbaar moeten zijn. Verder werden er vragen gesteld over de grote hoeveelheden opgeslagen mineralen. De vergunde opslagcapaciteit van 2,5 miljoen is nog niet bereikt. De maximale opslaghoogte van 25 meter voor sommige depots wel. Die worden nauwgezet gecontroleerd met drones. In het jaar 2025 is er door (slecht) overheidsbeleid weinig afgevoerd. De inzet is om aan- en afvoer dit jaar in balans te brengen. Afzet naar het buitenland is heel belangrijk en diverse sporen lopen. Echter, exportprocedures vergen veel tijd. Dit jaar wordt grootschalige afvoer naar projecten in Duitsland voorzien. De eerste corridor is gereed en 13 februari is een eerste schip vanuit Sluiskil vertrokken naar Krefeld. Een zichtbaar effect is pas in 2027 te verwachten.

Vorig jaar december is een flyer verspreid in verband met uitbreiding van de non-ferro installatie (NFI). Ruim 800 heipalen verdwenen binnen enkele weken in de grond. Enige geluidshinder is dan niet te voorkomen. De betonvloeren zijn inmiddels gestort en Heros gaat nu zichtbaar de hoogte in. Met een tweede opslaghal en uitbreiding van de bestaande proceshal worden er meer activiteiten inpandig uitgevoerd. Straks kunnen vrachtauto's binnen worden geladen en gelost. Het risico van diffuse emissies wordt dan nog verder teruggebracht.

Eind februari mocht Heros bezoek ontvangen van de commissaris van de Koning Hugo de Jonge en gedeputeerde Nielen. Het is goed dat het provinciaal bestuur in gesprek is met het bedrijfsleven en de woonomgeving. Om de doelstelling van een circulaire economie te halen hebben we elkaar hard nodig.

Foto 1: Klankbordgroep – foto 2: Uitbreiding non-ferro installatie (NFI)

In gesprek met

KICKBOKSTALENT DIABLO SCHEFFERS

Zes keer per week trainen op hoog niveau, regelmatig oefenen met een personal trainer, overdag naar school in Terneuzen en daarnaast één dag in het weekend vrijwilligerswerk doen in Biervliet. Het lijkt haast een onmogelijk opgave maar in Sluiskil woont een jongen die dit ogenschijnlijk moeiteloos lijkt te kunnen combineren. Tijd voor een interview!

Diablo Scheffers is 15 jaar en woont met z'n ouders en oudere zus in Sluiskil. Al sinds dat hij 5 jaar is, doet hij aan kickboksen. Hij droomt ervan om hier zijn beroep van te maken en traint daarom met ijzere discipline om steeds beter te worden. Eigenlijk wou hij al op kickboksles toen hij 4 jaar oud was, maar lessen worden pas gegeven vanaf 5 jaar, dus zodra hij die leeftijd had bereikt is hij gelijk gestart.

Na een aantal jaren te hebben getraind bij de jeugd, moest of mocht hij, toen hij 10 jaar oud was, de overstap maken naar de volwassenen. Europees kampioen was hij al op z'n zevende. Een prestatie

waar hij bescheiden over praat. Al lange tijd traint hij veel en vaak. Momenteel is dat vijf keer per week in Aardenburg bij de Kickboxing Fight Club van Luc Verheije. Daarnaast traint hij nog regelmatig met personal trainer Mouad Kossori van Kossori coaching. Ook Marckpeter van Doorn speelt een belangrijke rol; hij is de trainer van Diablo, die sinds zijn eerste wedstrijd bij hem aan de ring staat en vanuit Sas van Gent zijn ontwikkeling heeft meegemaakt. Naast kickboksen wil hij zich ook richten op BJJ (Braziliaanse Jiu Jitsu), een combinatie van grondgevechten en kickboksen. Hiervoor volgt hij lessen bij Jay Blomme.

Op de vraag hoe hij zo'n intens trainingsschema volhoudt en of er nooit een dip in z'n motivatie zit, antwoordt Diablo dat hij vrijwel altijd met plezier naar de trainingen gaat. Een iets moeilijke tijd was er wel toen hij begon te puberen en meer met vrienden wou ondernemen en ook in de coronaperiode waar er weinig trainingen en wedstrijden konden plaatsvinden. Maar hij hervond de motivatie en ging vol goede moed verder. Naast trainen doet Diablo mee aan wedstrijden. Deze vinden vooral plaats in België en Duitsland.

Naar Japan

In augustus 2025 ging Diablo naar Japan op uitnodiging van vechtsportorganisatie LEGEND.

Helaas niet gewonnen maar wel een hele ervaring rijker. Hij heeft heel veel gezien op zo'n internationaal toernooi en daarnaast ook genoten van het heerlijke Japanse eten.

Luc Verheije is scout voor dit evenement en zo heeft hij een plek toebedeeld gekregen samen met twee andere

Zeeuwse jongens. Daarnaast zijn er nog meerdere jongens van andere clubs gescout voor dit evenement. Door dit evenement heeft Diablo best wat bekendheid gekregen, onder andere door een stukje in de krant en een interview met Omroep Zeeland. Ook dit jaar gaat Diablo weer naar Japan. Hij hoopt op dezelfde Aziatische tegenstander zodat hij dit keer revanche kan nemen.

Op de vraag “kickboksen, wat is daar nou zo leuk aan”, antwoordt Diablo het fijn te vinden om energie kwijt te kunnen en de frustratie eruit te slaan. In de zomer is er een zomerstop en dat vindt hij eigenlijk maar niks. Hij is dan weer blij dat de lessen en wedstrijden hervat worden.

Diablo zit op het Lodewijkcollege en doet dit jaar eindexamen. Volgend jaar gaat hij in Vlissingen de BBL opleiding ‘metaal’ volgen. Hij kijkt er naar uit om dan één dag per week naar school te gaan en vier dagen te werken. Bezig zijn en geld verdienen, dat spreekt hem aan.

Naast zijn drukke bestaan heeft hij ook nog tijd om ‘s avonds en in het weekend met vrienden af te spreken. Aan energie en drive

geen gebrek want het liefst zou hij nog meer tijd besteden aan zijn sport. Hij heeft ook echt talent. Op zaterdag werkt hij als vrijwilliger bij Equus. Vroeger trainde hij met de dochter van de eigenaresse van dit bedrijf en hij helpt daar graag. Hij mag allerlei klussen doen en hij ziet het dan ook weer als een extra (kracht)training.

Naast zichzelf, zijn ook zijn ouders behoorlijk druk met de sport; brengen, halen, supporteren, ze gaan altijd mee. Ze doen het graag en zetten er best wat voor opzij.

Gemiddeld eenmaal per maand vecht Diablo ergens een wedstrijd. Zijn vader gaat bij alle wedstrijden mee als verzorger.

Kickboksen is best een dure sport. Jeugdvechters, zoals Diablo, moeten alles zelf betalen. Aangezien zijn intensieve trainingen, verslijt hij ook best wat spullen. Bokshandschoenen bijvoorbeeld, die gaan gemiddeld zo’n 6 maanden mee.

Als hij straks B-vechter is, krijgt hij bij winst een bedrag uitbetaald. En later, als de dromen uitkomen waarvoor hij nu zo hard werkt, dan als je echt goed bent, kun je ervan rondkomen.

Zover is het nog niet. Mensen die Diablo willen steunen zijn altijd welkom om het te sponsoren. Een bedrijf dat dat al doet is Wimpe’s Friet. Mede namens zulke sponsoren, waarvoor de familie Scheffers heel erg dankbaar is, is deelname in Japan ook mogelijk.

Moeder Barbara vertelt nog trots te zijn dat Diablo al heel lang kickbokst en nog nooit op straat heeft gevochten. Op de kickboksschool wordt iedereen geaccepteerd zoals hij of zij is en wordt de leerlingen ook geleerd deze houding ook naar buiten uit te stralen. Vechten buiten de school wordt zeker niet gewaardeerd.

Luc Verheije is een groot voorbeeld en een grote steun voor Diablo. Ook Marckpeter van Doorn is dat. Hij heeft een grote invloed op Diablo tijdens de wedstrijden. Diablo vertrouwt hem blindelings en al vanaf het eerste moment is hun band sterk. Marckpeter is bij alle wedstrijden aanwezig, enkel de wedstrijd in Japan was hij er niet bij. Hij is heel dankbaar voor de inzet van zijn trainers en het vertrouwen dat hij krijgt. Daarnaast ook een compliment aan zijn ouders die al 10 jaar lang overal mee naartoe gaan, zijn grootste supporters zijn en zijn trouwste fans.

Bij Diablo staat zijn sport absoluut op nummer 1. Een echte winnaarsmentaliteit heeft hij en hij is dan ook van niemand bang. Hopelijk gaan we nog veel over zijn sportprestaties horen! Veel succes Diablo!

Proef het Italië van Zeeuws-Vlaanderen in **Nieuwvliet!**

piazza
Italian kitchen

Al sinds 2019 is ons Italiaanse restaurant een waar begrip bij inwoners en gasten van onze Zeeuwse kust.

Snuif de geur op van onze vers bereide pizza's en pasta's, geniet van de heerlijke Italiaanse vlees- en visgerechten en proef de traditionele buffelmozzarella. Onze pizza's worden met veel liefde en aandacht bereid. De pizzaioli in ons restaurant zijn experts op het gebied van pizza. Er wordt uitsluitend gebruik gemaakt van verse ingrediënten en de pizza's worden gebakken in een klassieke steenoven. Met een goed glas wijn waan je je in een pittoresk Mediterraans dorpje.

Speciaal voor de kinderen is er een apart menu samengesteld en ze hoeven zich geen moment te vervelen. Aan het restaurant grenst onze gigantische binnen- en buitenspeeltuin waar ze zich urenlang kunnen vermaken. Binnen is er een grote klimtoren, kinderbioscoop en interactieve game wall. Buiten bij het zonnige terras kunnen de kids al hun energie op de trampoline of op het klimrek kwijt. Zo geniet iedereen van een "er even tussenuit moment" bij Piazza Italian Kitchen Nieuwvliet.

Reserveer je tafel telefonisch +31 (0)117-372316 of kom langs in het restaurant.

Work @Sea

Een nieuwe vergaderlocatie met een eigentijdse uitstraling en op loopafstand van het strand.

Presentaties, vergaderingen, teambuilding, workshops of trainingen met lunch, verzorgd diner of zelfs met overnachtingsmogelijkheden. Ook in combinatie met externe sportieve of actieve activiteiten te combineren.

WORK
@
SEA

SCAN VOOR MEER INFORMATIE

Werken bij Piazza?

Of op zoek naar een weekend/vakantiebaan?

Mail ons op vacatures@piazzanieuwvliet.nl of kijk

op piazzanieuwvliet.nl/vacatures

Baanstpoldersedijk 1, 4504PS Nieuwvliet
www.piazzanieuwvliet.nl

Grote parking bij het restaurant
en laadpalen voor elektrische auto's

VOEDSELBOS SLUISKIL - KALENDER 2026

~ 100 jaar Rotary in Nederland voedselbos ~

Adres: Drostlaan 11, Sluiskil; data onder voorbehoud; kijk op
<https://doemee.terneuzen.nl/project/390/parkgebied-het-hart-van-sluiskil>

Datum	Tijd	Activiteit
Woensdag 1 april	13:30 tot 16:30 uur	Zaaien kruidlaag; hügels (*) en boomgroepjes inzaaien
Zaterdag 11 april	10:00 tot 13:00 uur	Zaaien kruidlaag; hügels en boomgroepjes
April 2026 (nader te bepalen)	n.t.b.	Bewoners/kinderbijeenkomst rond ontwerp en aanleg natuurspeeltuin in het voedselbos
Mei 2026 (nader te bepalen)	n.t.b.	Betrekken leerlingen BS de Mozaïek en Scouting Sluiskil bij aanleg natuurspeeltuin in het voedselbos
Zaterdag 23 mei	10:00 tot 13:00 uur	Zaaien ; hügels en boomgroepjes inzaaien
Woensdag 27 mei	13:30 tot 16:30 uur	Zaaien ; hügels en boomgroepjes inzaaien
Zaterdag 5 september	10:00 tot 16:00 uur	Open voedselbossendag (in samenwerking met de Zeeuwse Milieufederatie); bezoek het voedselbos Sluiskil, kom oogsten en plukken!
Zaterdag 24 oktober	10:00 tot 12:00 uur	Loop mee met de wandeling “Het Hart van Sluiskil” , we starten en eindigen in het voedselbos
November 2026 (nader te bepalen)	n.t.b.	Officiële opening : voedselbos Sluiskil – 100 jaar Rotary in Nederland
Doorlopend 2026	1 ^e en 3 ^e zaterdag van de maand van 13.30 tot 17.00 uur	Bezoek Museum Sluiskil en bekijk de foto's van de ontwikkeling van het voedselbos

(*) Wat is een hügel?

Een hügel is een methode om meer voeding voor planten in de bodem beschikbaar te maken. Er zijn verschillende varianten denkbaar, maar in de basis gaat het om het ingraven van een grote concentratie grof organisch materiaal zoals boomstammen, waardoor een verhoogd bed met meer voeding voor lange termijn ontstaat.

ADA EN JORIEN

SAMEN EEN BANKSTEL

Als je samen jezelf gekscherend de naam 'bankstel' hebt toegekend, dan wekt dat uiteraard nieuwsgierigheid op. Wie gaan er schuil achter die naam? Het blijken Ada en Jorien te zijn, kameraden die allebei in een woning in het Elisabethhof wonen.

Op een redelijke donkere vrijdagavond in februari is het tijd voor het interview. Ada doet de deur open en begint gelijk enthousiast te vertellen. We gaan samen naar het appartement van Jorien waar het gesprek zal plaats vinden en waar hij al zit te wachten. Het is een beetje schemerig in zijn woning. Ada merkt gevat op dat dat vaak zo gaat bij oudere mensen, beginnen bij schemerlicht is beter aldus Ada, want dan komt men beter tot zijn recht. Nou.... de toon is gezet en het ijs is gebroken!

Jorien Bondewel begint te vertellen. Hij is geboren op binnenschip 'Avontuur', een schip van wel vijftig meter lang. Hij is in Gent geboren, maar zijn vader heeft hem aangegeven over de grens, dus hij werd wel als Nederlander geregistreerd.

Zijn jeugd was moeilijk en in de oorlog verloor hij op jonge leeftijd zijn moeder en broer. Uiteindelijk hertrouwde zijn vader, maar ook van zijn stiefmoeder moest hij wegens ziekte vroeg afscheid nemen. Vanaf zijn vijftiende levensjaar moest hij de kar trekken en had hij veel verantwoordelijkheid op het schip. Dat ging hem goed af. Het was veel werken maar hij kon dat heel goed aan. Hij heeft samen

met zijn vrouw gevaren tot hij 58 jaar was. Ze voeren met een vrachtschip in voornamelijk België, Duitsland en Frankrijk.

Een mooie anekdote die Jorien zich herinnert, is over zijn hond Pipo. Pipo wou nooit aan boord plassen, dat weigerde hij. De hond ging daarom altijd met de ladder naar beneden, deed zijn behoefte en kwam weer terug aan boord. Bijzonder, maar waar gebeurd.

Het schip werd dus ingeleverd toen Jorien 58 jaar was en vervolgens ging hij samen met zijn vrouw aan wal wonen. Ze hebben aan wal samen altijd in Sluiskil gewoond. Lange tijd

woonden ze in de Spoorstraat en nu woont Jorien sinds vijf jaar in het Hofje. Zijn vrouw is helaas overleden.

Jorien heeft een mooie woning in het Hofje en er zijn veel foto's en herinneringen van alle gebeurtenissen en dierbaren aanwezig in zijn woning. Af en toe pakt hij er een foto bij of wijst wat aan en vertelt een bijbehorend verhaal. Jorien heeft een dochter en kleindochter die beiden in de buurt wonen. Er hangt een mooie foto van zijn kleindochter aan de muur en hij vertelt vol trots over haar deelname aan Ride for the Roses.

Ada van den Bulck woont inmiddels al zestien jaar in het Hofje. Ze is geboren in Haarlem, heeft daarna in IJmuiden gewoond, heeft daar haar man Wil ontmoet en samen verhuisden ze naar Sluiskil. Uiteindelijk verhuisden ze samen vanuit de Canisvlietstraat naar het Hofje. Haar man Wil is vier jaar lang ziek geweest en zij heeft tot zijn overlijden voor hem gezorgd.

Vroeger heeft ze in het ziekenhuis gewerkt als huishoudelijke hulp en heeft ze geassisteerd in de keuken en bij de wasafdeling. Ze deed daar met plezier allerlei werkzaamheden die nodig waren. Ze is heel blij dat ze vroeger heeft gewerkt, wat toentertijd niet standaard was voor vrouwen. Ze geeft aan dat ze een voorloper was op, wat tegenwoordig, normaal is. Zelfstandigheid is heel belangrijk, aldus Ada.

Ada en Jorien trekken al vijf jaar veel met elkaar op en zijn echte kameraden van elkaar. Ze proberen

leuke dingen samen te doen en ze kijken naar elkaar om. De eerste kennismaking was wel een bijzondere. Jorien fietste vijf jaar geleden nog veel en Ada wandelde veel. Ze ontmoetten elkaar bij de ingang van het Hofje waar ze elkaar een beetje in de weg liepen. Ada zei toen enigszins pinnig, pas op jij of ik zal mijn wandelstokken eens tussen jouw spaken steken. Ze dacht: "Ohh, misschien iets te pinnig gereageerd", maar Jorien bleek niet onder de indruk. Het ijs was gebroken en sindsdien ondernemen ze regelmatig dingen samen. Ze passen zich aan, aan de veranderende omstandigheden en zoeken dingen die ze nog kunnen doen.

Een aantal jaren geleden wandelden ze dus vaak samen. Ze gingen dan wel eens samen naar het Leger des Heils in Terneuzen, dronken daar een kopje koffie, liepen dan door de Noordstraat, aten een visje bij Schuttershof en namen dan een taxi terug naar huis. Dat gaat nu niet meer, maar in plaats daarvan gaan ze nu koffiedrinken bij de Spar. Ze

vinden de coffee corner in de Spar echt een aanwinst en komen er graag. Ze doen dan gelijk wat boodschappen en lopen dan weer terug. Beiden sluiten ook regelmatig aan bij het koffiedrinken in het Hofje op maandag-, woensdag- en vrijdagochtend.

Ada is sowieso nogal actief en doet mee aan activiteiten waar ze kan. Ze is inmiddels 87 jaar, maar ze staat volop in het leven, daar doet ze ook erg haar best voor. Ze kookt nog zelf en probeert nog nieuwe recepten uit. Een tijdje geleden is ze gevallen en sindsdien doet haar zoon de grotere boodschappen voor haar en heeft ze een hulp in de huishouding maar verder doet ze zoveel mogelijk zelf. Ze heeft twee zoons, de ene woont in Sluiskil en de andere in Utrecht. Ze kan altijd een beroep op ze doen, maar ze wil niet te veel op ze leunen en wil niet dat ze zich af moeten vragen: "Wat doen we met ma met de kerst?" Ze geeft aan dat er Sluiskil echt heel veel wordt georganiseerd, daar kan en mag echt niet over geklaagd worden. Zo doet ze op maandag mee aan Jeu de Boules in het Meulengat en op woensdag met gym. Fit blijven is namelijk erg belangrijk.

Ze is blij met de leuke gymlessen die georganiseerd worden, dat er een paar jongere mensen de Jeu de Boules club zijn komen vergezellen en ze geniet ook van de leuke verhalen die de vrijwilligers in het Hofje vertellen. Ze doet ook mee met een groepje vrouwen dat kaartjes maakt in het Hofje.

Ada is ook lid van de Zonnebloem. Ze neemt dan Jorien ook af en toe mee zodat ze samen aan de activiteiten kunnen deelnemen die worden georganiseerd. Zo zijn ze ook te vinden bij etentjes georganiseerd via het SWOS of via het Hofje. Daarnaast is ze sinds kort ook lid van de organisatie 'Vier het Leven'. Een supermooi initiatief, waar je samen met een vrijwilliger die je ophaalt, begeleidt en weer thuisbrengt naar het theater kunt. Ook bij de Gildefeesten, BAC, Pasar, Carnavalsoptocht, etc, etc komt ze langs.

Jorien is inmiddels 97 jaar en heeft de laatste jaren wat aan energie in moeten leveren. Tot zijn negentigste (!) reed hij nog op zijn racefiets. Even naar Breskens op en neer, daar draaide hij z'n hand niet voor om. Zijn racefiets staat nog steeds naast de voordeur, maar erop fietsen dat lukt niet meer. Hij vertelt ook over een keer dat er een bord aan zijn fiets was gemaakt, waardoor mensen zagen dat hij jarig was die dag. Toen hij langsfietste speelde een band 'lang zal hij leven' en veel mensen feliciteerden hem toen. Waar Ada zelf kookt, is Jorien groot fan van de maaltijden van slager Schneider. Zesmaal per week eet hij hier een maaltijd van. Ze worden altijd keurig bezorgd. Daarnaast smult hij erg graag van de erwtensoep in het Meulengat.

Hoe zit het nu met die naam 'bankstel'?

Een aantal jaren terug gingen ze regelmatig samen wandelen. Zo zaten ze zeer regelmatig op het bankje naast de pont en mensen dachten soms dat ze een stel waren. Dat is zeker niet het geval, goede kameraden dat zijn ze. Als mensen vragen stelden, gaven ze altijd aan, we zijn een 'bankstel', want we zitten samen op een bank ☺.

Al met al trekken ze er regelmatig samen op uit, maar ze komen niet veel bij elkaar over de vloer. Ieder heeft zijn eigen woning en ze gaan niet bij elkaar koffiedrinken en je zult ze ook niet samen voor de televisie aantreffen. Heel soms eten ze bij elkaar, bijvoorbeeld met Kerst, dan laten ze iets bezorgen en eten dan samen.

Ook standaard op het weekprogramma staat een gezamenlijk bezoek op zondag aan Wimpie's Friet. Samen met een andere bewoner van het Hofje gaan ze daar dan frietjes eten.

Na zo'n anderhalf uur gezellig babbelen, zit het interview met het 'bankstel' Ada en Jorien erop. Hartelijk dank voor het delen van alle mooie verhalen en mooi om te zien dat ondanks de respectabele leeftijden van beiden, zoveel uit het leven wordt gehaald.

 SPAR	<i>Boodschappen nodig????</i>	
Martens	Wij bezorgen ze graag!!	
	Bestel op www.spar.nl Of bel of mail 0115-471568 martenssluiskil@despar.info	

BOUWMARKT DE RITTER

**Tuinhuisjes • Tuinhout
IJzerwaren • Verf • Gereedschap**

Koudepolderstraat 24 • 4542 AL Hoek

Tel.: 0115 - 441447

e-mail: info@bouwmarktderitter.nl

www.bouwmarktderitter.nl

SLUISKILSE MONUMENTEN

DEEL 7: monument van de zusters

Vlakbij de plaats waar vroeger het parkeerterrein van het Sluiskilse St. Elisabethziekenhuis lag, werd in 1993 een monument geplaatst ter nagedachtenis aan de congregatie van de Zusters van het Heilig Hart uit Moerdijk. Onderdeel van het monument was een kruis gemonteerd op een wereldbol. Deze hadden op de kapel van het klooster gestaan.

Op 11 mei 1915 werd het kleine ziekenhuis, een grote villa, aan de Nieuwe Kerstraat ingezegend. Zes zusters van de Congregatie van de Zusters van het Heilig Hart uit Moerdijk namen hun intrek in het gebouw. Twee van hen, de zusters Catharina en Madeleine, waren voor het verplegen van de zieken opgeleid in een ziekenhuis te 's-Hertogenbosch. De zusters Bernadette en Lucia deden huishoudelijk werk en de zusters Paula en Maria waren opgeleid tot onderwijzeres. Het ziekenhuis begon met 20 bedden. Doordat de behoefte aan een ziekenhuis in de streek groeide en zowel Hulst als Terneuzen te kennen gaven geen behoefte te hebben voor uitbreiding, besloot de congregatie er op eigen kosten nog eens 60 bedden bij te plaatsen. Hiervoor werd een U-vorm aangebouwd. De inzegening van dit nieuwe gedeelte gebeurde op 24 februari 1937. Het aantal werkzame religieuzen nam toe tot 50. In 1951 vond opnieuw een grote uitbreiding plaats. Aan de achterkant van het ziekenhuis verrees een flatgebouw van vier verdiepingen, waarvan de bovenste verdieping werd ingericht voor de verpleegsters. Tevens werd aan de oostzijde een gedeelte met één verdieping neergezet. De capaciteit groeide uit tot 195 bedden. Omdat de vraag groot bleef, werden in 1958 op het oostelijke gedeelte, dat in 1951 was gereedgekomen, nog twee verdiepingen toegevoegd. In 1959 werd begonnen met de bouw van een verpleegstersflat, waar de in pandige verpleegsters op 31 augustus 1960 naartoe verhuisden. Het aantal bedden steeg wederom, waardoor de capaciteit op 215 bedden kwam; het maximum. Op 17 december 1985 kwam de toezegging dat met de bouw van een nieuw streekziekenhuis kon worden begonnen. Zodoende viel het doek voor het

Sluiskilse ziekenhuis op 1 december 1988. Aan het werk van de congregatie kwam een eind en bijna alle nonnen vertrokken naar elders. De vier zusters Pancratia, Benulfa, Micheline en Stella besloten echter in Sluiskil te blijven en voor hen werd er aan de Baljuwlaan een dubbele woning gebouwd. Zuster Benulfa kwam vlak voor het begin van de oorlog in 1940 in Sluiskil aan. Zuster Micheline kwam in 1945

Sluiskilse ziekenhuis op 1 december 1988. Aan het werk van de congregatie kwam een eind en bijna alle nonnen vertrokken naar elders.

De vier zusters Pancratia, Benulfa, Micheline en Stella besloten echter in Sluiskil te blijven en voor hen werd er aan de Baljuwlaan een dubbele woning gebouwd. Zuster Benulfa kwam vlak voor het begin van de oorlog in 1940 in Sluiskil aan. Zuster Micheline kwam in 1945

naar Sluiskil, zuster Stella in 1950 en zuster Pancratia werd in 1967 door de congregatie aangewezen als moeder overste, waardoor ook zij naar Sluiskil verhuisde.

Een monument

Tijdens de afbraak van het ziekenhuis redde Walter Goethals de toren van de kapel en legde deze tijdelijk in z'n achtertuin aan de Baljuwlaan. Hij had het plan opgevat deze te gebruiken als onderdeel van een monument voor de zusters. Hij vroeg z'n zoon Guido, die architect was, of hij een bijzonder monument kon ontwerpen en zo geschiedde. Het werd een monument dat terecht herinnert aan datgene wat de Zusters van het Heilig Hart voor Sluiskil en omstreken hebben betekend.

Om dit monument te verwezenlijken, stelde het organiserend comité onder leiding van Walter Goethals een Comité van Aanbeveling samen, dat onder andere bestond uit vertegenwoordigers van de colleges van B & W uit de gemeenten Sas van Gent, Axel en Terneuzen en van de organisatie Artsen zonder Grenzen Nederland. Daarnaast werd er achter de schermen hard gewerkt aan een boek over het levenswerk van de Zusters van het Heilig Hart en werden er - voornamelijk op het dorp - genummerde kaarten verkocht, die een steen van het monument symboliseerden. Uit de verkochte kaarten zou er één worden getrokken. De eigenaar van deze kaart mocht samen met één van de zusters het monument onthullen.

Halverwege april 1993 begonnen de leerlingen van het derde en vierde leerjaar van VBO-

school De Vaart onder leiding van docent Piet Blommaert met de bouw van het monument. Het bouwwerk moest een cirkelvormige muur worden waarbinnen een sokkel van ruim één meter hoog erbovenuit moest steken. Op de sokkel kwamen dan de wereldbol en het kruis te staan. Veertien leerlingen uit de afdeling 'Bouw' waren tijdens lesdagen telkens in groepjes van vijf op het parkeerterrein van het voormalige ziekenhuis te vinden om het door Guido Goethals ontworpen monument vorm te geven. Zuster

Pancratia kwam regelmatig kijken naar de vorderingen en verraste de jongens af en toe met een bolus, een biertje of wat fris. Het prachtige monument was ruimschoots op tijd klaar.

De onthulling

Het weekend van 5 en 6 juni 1993 bevatte een druk programma. Om één uur die zaterdagmiddag werden er 35 zusters ontvangen in welzijnscentrum 't Meulengat (de voormalige kapel van het klooster). Een uur later begaven de zusters zich samen met de vele genodigden naar het monument. Nadat Muziekvereniging Sluiskil eerst wat feestelijke deuntjes had gespeeld, zongen alle aanwezigen uit volle borst het Sluiskilse volkslied mee. Daarna mocht zuster Micheline, die jarenlang op de kraamafdeling had gewerkt, samen met mevrouw Tazelaar de plaquette op het moment onthullen. Na het wegtrekken van het doek werd de door de zusters bedachte spreuk: 'Het werk houdt op, de liefde blijft leven' zichtbaar. De veelal op leeftijd zijnde zusters waren duidelijk geëmotioneerd nu het werk in Sluiskil was gedaan en alleen een monument nog herinnerde aan een mooie tijd en een prachtig ziekenhuis. Na de onthulling was het de eer aan wethouder Willem de Zeeuw van de gemeente Terneuzen, die de nieuwe straatnaam van de weg van de Nieuwe Kerkstraat

naar 't Meulengat mocht prijsgeven: de Sint Elisabethlaan. Na dit officiële gedeelte werd in 't Meulengat het boek 'In en om het Sluiskilse ziekenhuis' gepresenteerd door de Sasse wethouder Leon Marquini, die constateerde: "Het boek bevat diverse elementen, die de mensen van hier zeker zullen aanspreken. De zusters zijn eigenlijk niet weg te denken uit Sluiskil." Na zijn toespraak overhandigde Marquini het eerste exemplaar van het boek aan

het waarnemend hoofd van de congregatie, zuster Imelda. Ook Co van Schaik, wethouder van Axel, mocht z'n steentje bijdragen. Hij mocht de fototentoonstelling over 75 jaar ziekenhuis openen. De middag werd gesloten door Jacques de Milliano uit Breskens, die voorzitter was van Artsen zonder Grenzen Nederland. Jacques de Milliano kreeg een symbolische cheque overhandigd want de baten van dit weekend – de opbrengst van de stenenactie, de collecte in de kerk en de opbrengst van het boek – kwamen op verzoek van de zusters ten goede aan Artsen zonder Grenzen. 's Avonds was er een groot en uitbundig feest voor alle (oud-)medewerkers van het St. Elisabethziekenhuis.

De zondagmorgen begon met een kerkdienst met als voorgangers dominee Kroeze en pastoor Voeten. Om 11.00 uur werd het weekend afgesloten met de slogan 'Zusters, HARTstikke bedankt'.

Op vrijdagavond 15 oktober 1993 werd aan Jacques de Milliano de opbrengst van dit monumentenweekend overhandigd. Organisator Walter Goethals gaf de cheque aan zuster Imelda, die hem op haar beurt doorgaf aan de voorzitter van Artsen zonder Grenzen Nederland. Het was een geldbedrag van twintigduizend gulden.....

een
afscheid
precies
zoals u het
wilt

U bent altijd welkom
voor een open gesprek.
Bel 0115 - 614 592 of ga naar
monutaisabellebraem.nl.

Ook als u niet of elders
verzekerd bent.

Monuta
Isabelle Braem

- voor 17.00 uur besteld, de volgende dag in huis!
- elke dag af te halen in één van onze winkels
- wij bezorgen elke dag: voor 12 uur geleverd!

**BEZOEK ONZE
WEBSHOP!**

Ook tijdens de
Paasdagen!

- wij bezorgen in de Kanaalzone en midden Zeeuws-Vlaanderen, doe de postcode-check op onze website!

Bakkerij de Bruijne v.o.f.

Nieuwe Kerkstraat 26A, Sluiskil - tel. 0115-472425
Axelsestraat 18, Terneuzen - tel. 0115-612339
Gentsestraat 12, 4561 EJ Hulst tel. 0114- 312360
Markt 4, Sas van Gent
info@bakkerijdebruijne.nl

EEN MOOIE WERELD

01. Welk natuurgebied ligt op de Zeeuws-Belgische grens?
02. Lange rivier in het zuiden van Afrika
03. Tempel op de Akropolis
04. Hoofdstad van Moldavië
05. Bekend natuurgebied in het noorden van Texel
06. Laagst gelegen land ter wereld
07. Dit dorp in de Alblasserwaard is bekend om de vele molens
08. Op welk Indonesisch eiland ligt Makassar?
09. Hoe heet het grootste eiland van Denemarken?
10. Hoe heet het ministaatje bij Rimini?
11. Wat is de hoofdstad van Sicilië?
12. Landstreek waarvan Catanzaro de hoofdstad is
13. Hoofdstad van de staat Nieuw-Zuid-Wales
14. Waar Ben Nevis de hoogste berg is
15. Van dit land is Ulaanbaatar de hoofdstad
16. Welk Caribisch eiland is beroemd om zijn sigaren?
17. Grootste haven van Duitsland
18. Dit kleine vulkaaneiland ligt in de Tyrreense Zee
19. Via het Kattegat is dit water verbonden met de Oostzee
20. Bij welke Noord-Hollandse plaats begint de Afsluitdijk?
21. Welke stad wordt ook wel het Venetië van Portugal genoemd?

Onder de deelnemers met de juiste oplossing wordt een cadeaubon van bakkerij De Bruijne verloot. Uw oplossing doormailen vóór 1 februari 2026 naar krantjesluiskil@gmail.com. Geen computer? Deponeer een briefje met de oplossing en uw gegevens in de bus deponeren bij Spoorstraat 36 te Sluiskil. Veel succes !!!

De winnaar van puzzel 175 is geworden J. Vercruijsse uit Hulst.

1			10	12	14		9	6				
				2	14			16	10	14	9	
	3			1	2			10	6	4	6	
		4		11			5	9	6	1	7	
		5		8	10		3	7		12	10	2
6			1	3	10		9	15	10	6		
7		13	9	6	8		2	8		13		
8			7	3	1		10	5	9			
			9									
			5	10			3	1	6	8		
10		5	1	6			9	6	4			
			11		1	3		2		4		
			12		11	1		1	16	2	9	10
			13		5			6	10			
14		5		11		4		3	1	6	8	
15			4	6				3	9	10		
					16			7	16	1		
					17							
							1		16	7	2	
18		5		12	2	4		16	4	3	9	
			19		6	4		2	8	14	10	
		20		8	10	6		10	15	10	2	
		21		1	15	10		2	4			

BRANDWEER SLUISKIL

De paters Kapucijnen besloten in 1898 een kerk en een klooster te bouwen in het toen vijfhonderd zielen tellende dorp Sluiskil. Zowel de kerk als het klooster waren bijna gereed toen er op 14 maart 1900 omstreeks half elf 's avonds brand uitbrak. Toen de brand werd ontdekt, reed onderwijzer Norbertus Imandt op de fiets naar Terneuzen en wakte eerst de burgemeester en daarna politie-inspecteur Kees Klaassen. Het was dan ongeveer drie uur 's nachts. Kees Klaassen luidde de brandklok en reed zelf als eerste naar Sluiskil. Even later arriveerden ook de gemeenschappelijke brandspuiten A en B en de vrijwillige brandweer 'Luctor et Emergo'. Helaas was de kerk toen al helemaal uitgebrand. Door de noordoosten wind was het vuur echter ook naar het klooster overgeslagen en ook dat stond in lichterlaaie. Met drie stralen probeerde men de brand te bedwingen. Er was echter geen houden meer aan. Om 08.00 uur was ook het klooster geheel uitgebrand en om veiligheidsredenen werd de westelijke muur van het klooster omver getrokken.

Deze verschrikkelijke ramp deed in Sluiskil de roep om een eigen brandweer toenemen. De gemeente Terneuzen zag ook in dat in Sluiskil sneller moest kunnen worden ingegrepen. Op 28 december 1900 schreven Burgemeester en Wethouders van Terneuzen dat zij als kaderleden van de Sluiskilse brandweer hadden benoemd: I. de Groot als secretaris, Adriaan Kooman en Jacob Nijsten als brandmeesters en Abraham Faas en Theophiel van de Bilt als onderbrandmeesters. Buiten dit kader werd nog een zestigtal manschappen aan het korps toegevoegd, deels gerekruteerd uit vrijwilligers, deels door loting onder de bevolking. Dit groot aantal manschappen was in die tijd nodig omdat een beroep moest kunnen worden gedaan op een levende ketting voor de aanvoer van emmers water. Tevens moest de pomp door paarden of door mankracht naar de plaats des onheils worden getrokken. Het pompen diende eveneens met mankracht te gebeuren. Bij gebrek aan snelle communicatiemiddelen werd het alarm gegeven via tromgeroffel of hoorngeschal.

Het gemeentebestuur had zich niet alleen druk gemaakt over het aanstellen van geschikte brandweerlieden voor Sluiskil, maar constateerde ook dat Sluiskil over een degelijke brandspuit diende te beschikken. Toevallig had de vrijwillige Terneuzense brandweer 'Luctor et Emergo' in datzelfde jaar een handbrandspuit aangeschaft en de oude handspuit bij de leverancier ingeruild. Besloten werd om deze spuit voor Sluiskil terug aan te kopen. Op 8 maart 1901 werd de handbrandspuit naar Sluiskil overgebracht en - samen met honderd meter nieuwe slang - overgedragen aan de brandweer.

Enkele weken later al, op 20 maart, werd met deze tweedehandse handbrandspuit de eerste oefening gehouden. Bij deze oefening bevonden zich ook de hoornblazers uit Terneuzen om de Sluiskilse hoornblazers W. van Doeselaar en P. Mobach de signalen te instrueren.

Eerste brand

De eerste brand vond plaats op 18 december 1901 in de boerderij van Andries de Visser in de Bontepolder. Met een paard van Jan Pladdet werd de pomp naar de brand gereden. De secretaris noteerde hier over:

's-Morgens om 5 uur komt men mij wakken en brengt men mij de boodschap, dat er brand is in de Bontepolder. Er wordt alarm gegeven, een paard van J. Pladdet voor de spuit gezet en naar de brand gereden. De brand is bij Andries de Visser. Een schuur brandt af en uit. Schuur verzekerd, de inhoud niet. Binnen het half uur is de spuit aan het water geven. Intusschen is J. Risseeuw per fiets naar Ter Neuzen gegaan om den Burgemeester en den Opperbrandmeester te waarschuwen. Dezen en de heer Balkenstein komen spoedig op het terrein van den brand. Het vee is gered.

De volgende brand diende zich aan in 1903 toen het om drie uur 's nachts brandde bij De Roeck, schuin tegenover het patersklooster. Met 56 man werd de brand bestreden. De brandweer kon echter niet voorkomen, dat de brand het woonhuis totaal in as legde. De pomp werkte goed, maar de slangen vertoonden veel zwakke plekken en lekten op diverse plaatsen, waardoor de druk erg verminderde. Gelukkig diende de brandweer niet al te vaak tot actie over te gaan.

Bij de vergadering die na de oefening van 18 januari 1904 werd gehouden, kwam het gemis van een slangenwagentje ter sprake. Toen de brandweer van Terneuzen een nieuwe slangenwagen

aanschafte, kreeg Sluiskil de slangenwagen van het korps van Terneuzen. Op 8 mei 1905 werd de slangenwagen door Terneuzen afgeleverd.

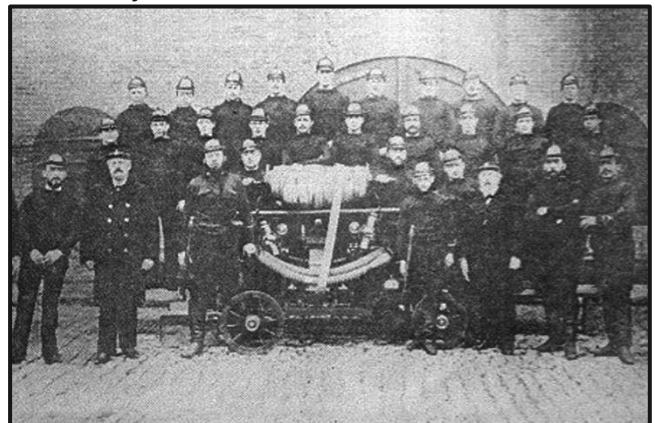
Het blusmateriaal was ondergebracht in het 'spuithuis', dat tegen de woning van de hoofdonderwijzer van de openbare school aan was gebouwd. Deze woning lag ter hoogte van de onverharde weg naar de molen van Lijbaart aan de Kanaalweg-Noord. Ook de politiecel maakte deel uit van dit gebouwencomplex.

Links staan de politiecel en het spuithuis tegen de woning van het hoofd van de openbare school aan. Rechts daarvan stond de openbare lagere school. Op de foto rechts is de school (in 1939) verplaatst naar de Spoorstraat en is de voormalige school vanaf het begin van de vijftiger jaren in gebruik als brandweerkazerne en oefenlokaal voor de muziekvereniging.

Er werd van 1913 tot 1920 slechts enkele malen uitgerukt. Op 22 juli 1914 brak er brand uit op de cokesfabriek. Zes jaar later moest de brandweer uitrukken voor een brand bij Johannes Verhelst in de Visartpolder. Toen de spuit was aangesloten, gaf deze geen water. Na korte tijd werd de oorzaak gevonden en werkte het materiaal uitstekend. Intussen hadden de toegestroomde mensen door het doorgeven van emmers water het woonhuis gered. De spuit was de volgende morgen nog maar amper opgeborgen of er werd alarm geslagen voor een brand in de vlasschuur van Buijsse op Stroodorpe. De spuit werkte nu direct prima. De brand bleef beperkt tot de vlasschuur, die geheel uitbrandde.

Vanaf 1 april 1922 werd de Sluiskilse brandweer na een ingevoerde reorganisatie door twintig vrijwilligers bemand. Families, die in die beginjaren nauw bij de brandweer waren betrokken, waren

Brand in de klompenfabriek van Van Osselaar aan de Oostkade (Sluiskil-Oost). Rechts gaat de brandweer op de foto met de in 1929 van Terneuzen overgenomen motorspuit.

onder andere: Adriaansens, Van de Bilt, Cortvriendt, Van Cruijningen, Doesselaer, Faas, Fermont, Hamelink, Kooman, Krijger, Lijbaart, Du Puy, Smies, Oppeneer, De Visser, Vermeulen en De Witte. Het waren hoofdzakelijk ondernemers en winkeliers, die overdag gemakkelijk bereikbaar en inzetbaar waren. Op 10 november van dat jaar kwam de vrijwillige brandweer voor het eerst in actie bij een brand bij klompenfabriek van Osselaar aan de Oostkade.

In het begin van de twintiger jaren was de bergplaats van de brandweer, het 'spuihuis', totaal ongeschikt geworden omdat het dak op vele plaatsen lekte. Pas begin 1926 werd dit gerepareerd vanwege de komst van tweedehands materiaal. Op 9 februari kreeg Sluiskil de door de Terneuzense brandweer afgedankte, in 1900 gekochte, motorspuit. Deze moest al op 5 mei in actie komen omdat het schuurtje achter de woning van Van de Velde op Stroodorpe in brand stond. Toen de brandweer arriveerde, waren de burens al met man en macht bezig het vuur met emmers water te blussen. De brandweerlieden koppelden razendsnel de slangen aan, maar toen bleek er geen benzine te zijn om de motor te starten. Nadat de eerste machinist per fiets benzine was gaan halen, kon de spuit in werking worden gesteld. Even later was de brand geblust.

In 1931 kreeg Sluiskil opnieuw afgedankt materiaal van de Terneuzense brandweer. Die had met de aanschaf van deze spuit zoveel problemen gekend, dat de jeugd al bij voorbaat zong wanneer de brandweer uitrukke: "Daar komt de autospuit, maar er komt geen water uit." Door alle misère met deze spuit namen alle Terneuzense brandmeesters op twee na ontslag. Het was een Chevrolet autospuit met massieve banden, door B & W gekocht zonder zich te laten voorlichten. Voor deze spuit had de Sluiskilse brandweer aan de westzijde van het kanaal geen plaats. Vandaar dat voorlopig werd uitgeweken naar de schuur van P. van Cadzand, even buiten de bebouwde kom aan de Oostkade. Ook in Sluiskil kon men amper overweg met de nieuwe autospuit, want hij was moeilijk te besturen en had een veel te zware achterbouw. In juli 1932 brak er brand uit in de kolentoren van de cokesfabriek. Het was een van de grootste branden waarmee het korps tot dan toe te maken had gekregen. De bestrijding ging gepaard met een staking, omdat het korps niet de beschikking had over vochtwerende kleding.

Doordat de openbare school aan de Kanaalweg-Noord dringend aan vervanging toe was, werd in 1939 een nieuwe school gebouwd aan de Spoorstraat. De oude school zou worden omgebouwd tot brandweerkazerne, maar de oorlogsdreiging gooide roet in het eten en de spuit werd tijdelijk verplaatst naar de gemeenteremise aan de Benedenweg.

Het tijdelijke onderkomen van de brandweer in de Benedenweg.

Het uitrukken van de brandweer beperkte zich tot dan toe tot materiële schadegevallen, maar op 21 juli 1944 werd de eerste dode geborgen bij een boerderijbrand bij Jan van Hoeve in de Vogelschorpolder. Met gevaar voor eigen leven trachtten enkele brandweerlieden Adriaan Tollenaar uit de in lichterlaaie staande schuur te redden, maar het mocht niet baten. In diezelfde maand werd de autospuit gevorderd door de Duitsers. In september 1944 kon hij weer worden

opgehaald in Cadzand. De wagen was er erg aan toe: de slangen waren verteerd, de remmen waren geblokkeerd en het koelsysteem was kapot.

De open Chevrolet autospuit. Links vooraan staat C. Smies (bevelvoerder), derde van links is C. Vermeulen (commandant). Uiterst rechts staat de plaatsvervangend commandant J. Vermeulen. Zittend op de wagen: P. de Wit, S. Jansen, J. Hamelink, A. Kooman, S. de Visser, J. Beeldens, L. Duerinck, P. van Doeselaar. Boven: G. Fermont, J. Vermeulen, K. Dubbeldam en M. Cortvriendt.

Aan het begin van de jaren vijftig was de verbouwing van de voormalige openbare school aan de Kanaalweg-noord eindelijk voltooid en kon de Chevrolet autospuit, een open auto, eindelijk naar het

nieuwe onderkomen.

Op 24 maart 1956 brandde het wederom op de cokesfabriek. De brand brak uit op zaterdagmorgen om kwart over tien en was veruit de grootste uit de geschiedenis van de Sluiskilse brandweer. Veertien korpsen bestreden de vuurhaard met dertig waterstralen. De brand was ontstaan doordat er een vonk van een rangerende locomotief op de met teer doordrenkte grond was gevlogen. Om kwart voor twaalf werd het sein 'brand meester' gegeven. Vanaf dat moment kon met zekerheid worden vastgesteld, dat het gevaar van brand en ontploffing van de benzoltanks was afgewend.

Toen de plannen rondom de kanaalverbreding bekend werden gemaakt, bleek dat ook de brandweerkazerne ten prooi zou vallen aan de werkzaamheden en moest worden afgebroken. De nieuwe kazerne werd tegenover de openbare school gebouwd en maakte deel uit van een gebouwencomplex waarvan ook het politiebureau, de trouwzaal en het badhuis deel uitmaakten. Het gebouw werd in november 1961 in alle stilte in gebruik genomen. Door ziekte van de Commissaris van de Koningin werd de officiële opening verplaatst naar september 1962. In die tussenliggende periode werd er 13.000 maal gebruik gemaakt van de douchecellen, hebben drie tijdelijke kostgangers de cellen van het politiebureau van binnenuit mogen aanschouwen, is de brandweer driemaal uitgerukt en hebben diverse bruidspaartjes elkaar het ja-woord gegeven in de nieuwe trouwzaal.

Op woensdag 26 september 1962 werd het nieuwe gebouwencomplex officieel geopend door Commissaris van de Koningin A.F.C de Casembroot. Met een sleutel, die op een donkerblauw kussen door de elfjarige Corry Vermeulen werd aangeboden, opende de Commissaris van de Koningin de grote en moderne brandweerkazerne en op dat moment begon de brandweersirene doordringend te loeien. In de volksmond kreeg het gebouw de bijnaam 'BBB-complex', wat een afkorting was van blus-, bajes- en badhuiscomplex.

Op zaterdag 29 december 1962 kreeg de Sluiskilse brandweer voor het eerst in haar bestaan een nieuwe brandweerauto, een rode Ford Trader, met een losse pomp. Deze verving de inmiddels 34 jaar oude spuit. De nieuwe brandweerauto werd overgedragen door de fabrikant A.L. de Vin uit Terneuzen, die zelf ondercommandant was bij de brandweer van Terneuzen.

In de jaren daaropvolgend maakte de Sluiskilse brandweer een aantal grote branden mee. In 1968 was er brand bij Naeye – Verstraeten in Terneuzen en drie jaar later werd Sluiskil ingeschakeld bij de grote brand bij Elopak.

In 1980 kreeg Sluiskil een nieuwe brandweervagen. Een gele Mercedes, die uitgevoerd was met hoge druk. De oude brandweervagen ging naar het zweefvliegveld in Axel. Daar werd hij omgebouwd tot lierwagen.

Op 18 januari 1985 brandde de openbare lagere school aan de Spoorstraat af. Op dezelfde plaats werd een nieuwe school gebouwd.

In de nacht van 18 januari 1985 brandde de openbare lagere school 'De Vrije Vlucht', gelegen aan de Spoorstraat, af. In 1988 moest de brandweer uitrukken voor een brand op het Kanaaleiland bij mestverwerkingsbedrijf LOT. De brand woedde zo fel dat het scheepvaartverkeer moest worden stilgelegd. Verder bleef het veelal bij keukenbranden, enkele scheepsbranden en in brand staande schuurtjes. Daarnaast werd steeds vaker de assistentie van de brandweer gevraagd bij verkeersongelukken en wateroverlast. Vooral de Bosjesweg stond vaak blank.

Tot 15 januari 1990 ging de sirene bij elke brand gillend tekeer. Het door merg en been gaande geluid maakte niet alleen de

brandweerlieden wakker. Die snelden naar de kazerne, trokken hun pak aan en sprongen in de auto. Met loeiende sirene reed die weg. Een late brandweerman kon via het krijtbord bij de deur van de kazerne zien, waar de brand was uitgebroken en alsnog achterna rijden. Het hele dorp luisterde gespannen naar de geluiden en probeerde de brandweervagen te traceren. Een vlotte vogel pakte de fiets en reed de brandweervagen achterna, de sensatie tegemoet. Vanaf 15 januari 1990 jankte de sirene niet meer, maar maakte plaats voor stil alarm. Iedere eerste maandag van de maand laat

hij overigens om precies 12.00 uur horen, dat hij nog werkt en geweldig veel lawaai kan maken. In 2001 moest Sluiskil zijn gele brandweerwagen inleveren en kreeg het in ruil daarvoor een nieuwe, grotere, rode tankautospuit. Brandweer Sluiskil was tot eind 2012 onderdeel van de gemeentelijke brandweer van Terneuzen. Vanaf 1 januari 2013 werden de dertien gemeentelijke brandweerkorpsen in Zeeland samengevoegd tot één Veiligheidsregio Zeeland.

Brandweer Sluiskil 125 jaar

Vanwege het 125-jarig bestaan werd op zaterdag 28 februari een receptie gehouden in HCR Dallinga. Het was de aftrap van een aantal programmaonderdelen waarvan het grootste onderdeel op zaterdag 9 mei zal plaatsvinden.

Van 11 uur tot ongeveer 17.00 uur die dag zal het uitgebreide en vol met allerlei activiteiten staande buitenprogramma borg staan voor een uiterst leerzame middag. Rondom de brandweerkazerne, maar ook op het Minister Lelyplein, langs de Kanaalweg en op het Kanaal van Gent naar Terneuzen zullen voornamelijk op het gebied van hulpverlening en verspreid over de hele middag allerlei bedrijvigheden plaatsvinden.

Op het kanaal zal een demonstratie worden gegeven door een blusboot van Multtraship. Ook de reddingsbrigade zal aanwezig zijn en tevens zal de politiehelikopter acte de presente geven.

Op en rond het Minister Lelyplein zullen allerlei soorten brandweerwagens worden opgesteld. Zowel oude brandweerwagens als de nieuwste modellen met de nieuwste snufjes zullen te bekijken zijn. Omdat Brandweer Sluiskil veel samenwerkt met enkele brandweerkorpsen uit de grensregio, zullen ook deze in Sluiskil te zien zijn.

Beneden op het plein bij de brandweerkazerne zal een springkussen staan en zullen waterspelen voor de kleintjes worden gehouden. Ook de hondendemonstraties zullen natuurlijk garant staan voor veel spektakel en de verschillende demonstraties op hulpverleningsgebied zullen zeker bij de toeschouwers in de smaak vallen. Natuurlijk staat deze middag ook de gezelligheid hoog in het vaandel. Vandaar dat de organisatie nog een dweilband tracht vast te leggen, die borg zal staan voor de muzikale sfeer en omlijsting. Diegenen, die graag even willen rusten, wat willen drinken of wat willen napraten, die kunnen in de kazerne terecht.

Nieuwe Kerkstraat 5
4541 EB Sluiskil
Tel 0031 115 471590

Salade met gegrilde groene asperges Pata Negra Iberico ham / burata

Aspergeroomsoep

Asperges met gekookte Livarham
botersaus / krielaardappeltjes / ei / lamsoren
of

Asperges met gebakken zalmfilet
botersaus / krielaardappeltjes / lamsoren

Vanille roomijs met aardbeien

Aspergemenu

€ 49,50
pp

zonder soep € 45,00 /
zonder voorgerecht € 39,50 /
Hoofdgerecht € 27,50

BONTE AVOND CLUB SLUISKIL

Een jaar is zo voorbij

Er zijn dit jubileumjaar al diverse activiteiten geweest. En het hoogtepunt van het 75-jarig bestaan van de BAC is altijd de vier optredens in maart in het vertrouwde Meulengat. "75 jaar BAC 'Door de tijd'. Wanneer dit wordt geschreven, moeten die voorstellingen nog beginnen maar als u dit leest is het vast al geweest. De leden hebben er in ieder geval alles aan gedaan om het publiek te verrassen. Er was een bijna drie uur durend programma ingestudeerd en dat gaf de kans om iedere voorstelling weer iets anders te doen. Ook waren er gastoptredens ingepland. De jeugd had veel invloed in de aanloop naar de voorstellingen en dat was zeker te merken. In het volgende krantje worden er nog wat details en nieuwtjes gepubliceerd.

Naast de voorstellingen zijn enkelen ook bezig met andere projecten. Eind mei komt er weer een Pasar Sluiskil. Na het succes van vorig jaar, toen er één dag was, is besloten om het weer twee dagen te doen, net zoals voor de coronatijd.

Inmiddels is er een speciale website opgezet om alles te promoten en iedereen op de hoogte te houden. Op www.pasarsluiskil.nl staat de laatste informatie. Aangezien dit een regionaal evenement is, was het nodig om dit op te zetten. Er is overigens belangstelling uit het gehele land.

Pasar Sluiskil
Zaterdag 30 mei 12 tot 20 uur
Zondag 31 mei 12 tot 18 uur

Alle info via
Pasarsluiskil.nl
of info@pasarsluiskil.nl

De plaatselijke en regionale organisaties krijgen de kans om zich te presenteren, op wat voor manier dan ook. Van optredens tot verkoop, van donateurs tot ledenwerving.

U heeft vast wel al de eerste banners langs de weg gezien. Dit jaar is daar extra aandacht voor. Naast de Pasar is er ook ruimte voor braderiekramen, sowieso een lokkertje voor de toeristen langs de kust. Zo kan die mensen een gezellige dag worden bezorgd.

Er komt een speciale hoek voor kindersanimatie. Van suikerspin tot zweefmolen en van springkussen tot glittertattoos; de kinderen kunnen zich volop vermaken.

Er komt natuurlijk ruimte voor kramen, waarin van alles kan worden verkocht. De vaste cateraar en sambalverkoper waren de eersten die weer wilden komen. Ook komt er een groep uit Indonesië met allerlei droge kruiden, maar ook ander eten en drinken zal er te koop zijn, waaronder diverse lokale producten. Er zijn uitzonderlijk veel verzoeken gekomen om er te mogen staan, dus zal er een mooie keuze gemaakt worden van wie er mag komen.

De gemeente brengt het grote podium en samen met het binnenpodium zullen daar voortdurend optredens zijn. Ondanks de hoge kosten blijft de toegang gratis.

AUTOMOBIELBEDRIJF

MORET BV

Handelspoort 6, Terneuzen

Tel. (0115) 64 90 00

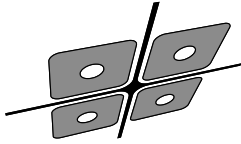
www.automoret.nl

Langeweg 24 • 4541 PC Sluiskil
Tel: 0115-745366 • info@store-24.nl
www.store-24.nl

- ✓ Reparatie en onderhoud aan uw fiets, auto, gazonmaaier en tuinmachine
- ✓ Onderdelen voor uw fiets, auto enz.
- ✓ Service partner van van Raam fietsen (fabrikant van aangepaste fietsen)
- ✓ Bandenservice en -opslag
- ✓ Aircoservice
- ✓ Reparatie electra
- ✓ Haal- en brengservice voor uw te repareren materieel

MAAS AFBOUW

**Systeemplafonds
Scheidingswanden
Timmerwerk**

Ambachtstraat 22
4538 AW Terneuzen
Tel. 0115 69 50 33
info@maasafbouw.nl
maasafbouw.nl

Loonbedrijf Guiljam vof
Langeweg 17 - 4541 PC Sluiskil
Tel. 0115 491813
Mob. 06 51 11 49 79
www.guiljamsluiskil.com

- AANBIEDING VOOR ZEEUWS VLAANDEREN:
GROENCOMPOST, DROGE KIPPENMEST, DIVERSE ANDERE MESTSOORTEN
- (MEST) TRANSPORT AGR/GPS MET HAAKARMCARRIËR 25 TON
- CONTAINERVERHUUR
- BETONPLATEN LEVEREN EN LEGGEN
- VERHUUR VAN SHOVELS, GRONDKIPPERS E.D.
- ALLE VOORKOMENDE GRONDWERKZAAMHEDEN

Molendijk 1, Hoek, 0115-442144

Molendijk 1 • Hoek • 0115-442144

- Nieuwe en occasion fietsen
- Ruim assortiment kinderfietsen
- Reparaties alle merken

SHIPYARD
Norden

Member of **HICRI ERCILI**

TOEN WIER T'R NOG GEVEUGELD

Zomer of winter: vogels hoor je altijd overal fluiten of ziet ze vliegen, wel in de letterlijke zin van het woord natuurlijk. Het is weeral een paar jaar geleden dat de vogelshow van de Sluiskilse Vogelvrienden voor de laatste keer werd georganiseerd in 't Meulegat, maar liefhebbers herinneren zich deze gezellige tijden ongetwijfeld nog. Zeker Luciën Pijcke, één van de oprichters van deze vereniging.

Even stapje terug in de tijd om uit te vinden hoe de Sluiskilse Vogelvrienden nu eigenlijk zijn ontstaan. Luciën, een echte westerse IJzendijker, en Emma, een echte geboren en getogen

Philippiense, besloten na hun trouwen te verhuizen naar Sluiskil. Eind zestiger jaren besloot Luciën op een dag gewoon door Sluiskil te wandelen om te horen en zien of er voliëres in de tuinen stonden, want er waren, naast hem, vast nog meer vogelliefhebbers. En warempel, dit was zeker het geval. Samen met René Cortvriendt, die destijds in de Sluiskilse vogelbuurt aan de overkant woonde en ook een vogelkweker was, besloot hij een brief op te stellen en bij alle huizen af te geven waar ze 'veugel'geluiden hoorden. Groot was hun verbazing toen er zich in een mum van tijd dertig Sluiskilse vogelliefhebbers hadden

gemeld en naar de oprichtingsvergadering in zaal Dallinga kwamen, destijds op het plein tegenover de Rooms Katholieke Kerk. Dankzij het enthousiasme van de vele Sluiskilse vogelliefhebbers werd op 18 november 1968, op initiatief van Luciën Pijcke en René Cortvriendt besloten een vogelvereniging op te richten en aan te melden bij de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, de N.B.v.V. Naast Luciën Pijcke, destijds begonnen als penningmeester en René Cortvriendt als

voorzitter traden ook W. Bracke, A. de Maat, J. Hamelink, Th. D'Hondt en uiteindelijk ook M. Lindenberg toe tot het bestuur. Enkele jaren later is uiteindelijk ook de met een Franse tongval sprekende Michel Cousin toegetreden tot het bestuur. Hij was reeds jarenlang 'materialenman' voor de vereniging en lid van de N.B.v.V.

Dankzij de geweldige inzet van het bestuur en de financiële hulp van Hayo Dallinga, groeide de Sluiskilse vereniging explosief. Er werd begonnen met 26 leden en een jeugdlid, belangrijk voor de toekomst. In 1998 bestond de vereniging dertig jaar en telde ruim honderd leden. Wat waren dit glorie tijden! Gezellig samen praten en ervaringen uitwisselen van het houden en kweken van de vele verschillende vogels, vooral tijdens de

Michel Cousin, Luciën Pijcke en René Cortvriendt bladeren in een oud fotoalbum.

jaarlijkse Sluiskilse vogeltentoonstelling. Ook vogels hebben namelijk hun voorkeuren en destijds vergaarde je je informatie door als vogelliefhebbers gewoon met elkaar te praten, vaak onder het

genot van een hapje en een drankje tot in de late uurtjes. Sluiskil stond goed bekend en in het jubileumjaar in 1998 was het bestuur supertrots toen het voor de vierde keer een Zeeuwse Districtstentoonstelling, een DTT, mocht organiseren.

Luciën kan met glunderende ogen vertellen over vooral de onderlinge gezelligheid en dan komen de verhalen, toegelicht door zijn dochter Dianne die sinds 1998 ook lange tijd penningmeester is geweest. Uiteraard eerst vol trots over zijn vogels die hij altijd gekweekt heeft, een van zijn vogels, een 'goud isabel' kanarie, is zelfs Nederlands Kampioen geworden. Destijds werden de landelijke kampioenschappen in Breda of Rotterdam gehouden, later werd dit verplaatst naar Zwolle, een heel stuk verder voor de Sluiskilse vogelkwekers. Luciën is zelfs eens op z'n sloffen vertrokken in de bus richting de landelijke kampioenschappen in Rotterdam, moet je nagaan hoe druk hij bezig was met z'n vogels.

Naast de jaarlijkse Vogeltentoonstelling (TT), meestal in november, werd er in het begin van de tachtiger jaren ook begonnen met het houden van vogelbeurzen. In het winterseizoen elke eerste zondag van de maand, waarbij er een opkoper aanwezig was. Wat een 'kwetterende' happening was dit. Kwekers uit de wijde omgeving konden in Sluiskil vogels kopen, verkopen of ruilen en uiteraard bijpraten over vogels in het algemeen.

Allemaal heel gezellig, maar wat een drukte voor de vele vrijwilligers om ook dit weer te organiseren.

In al die jaren werden de jaarlijkse Vogeltentoonstellingen in Sluiskil gehouden. Eerst in HCR Dallinga en naderhand in het Sluiskilse Meulegat. Heel de organisatie moest tot in de puntjes geregeld worden en de officiële keurmeesters van buiten de provincie moesten geboekt worden voor

volgend jaar voor de keuring van zangkanaries, kleurkanaries, tropen, grasparkieten en andere vrolijk fluitende vogels. Maar stel je voor dat er ineens een verkeerde vogel per ongeluk meegegeven werd aan een andere kweker... of dat enkele vogels niet gekeurd waren door de keurmeesters....dan ging je vogelhart wel iets sneller kloppen hoor, maar is uiteindelijk allemaal goed gekomen.

Tijdens de DTT van 1998 had de Sluiskilse vogelvereniging de zorg over een geweldig aantal vogels, zo'n 1500 stuks, ingebracht door de vele kwekers uit de wijde omtrek, die hun weg naar Sluiskil wisten te vinden. En naast de kwekers kwamen er ook gewoon geïnteresseerde bezoekers. Wat een gezellige drukte was dat altijd. Zo'n tentoonstelling kon alleen gerealiseerd worden door de steun van alle leden,

vrijwilligers en door de sponsoring van middenstand en bedrijven. Vergeet ook het thuisfront niet, want de bestuursleden begonnen reeds vroeg met de voorbereidingen voor de jaarlijkse vogeltentoonstelling en zeker de DTT. De Sluiskilse Vogelvrienden zijn in die dertig jaar uitgegroeid tot een vereniging met een goede naam in heel Zeeland!

In de loop der jaren was de samenstelling van het bestuur wel een beetje veranderd, René Cortvriendt is bijvoorbeeld elf jaar voorzitter geweest, maar heeft de voorzittershamer destijds overgedragen aan Hans van der Linden, die deze functie hele lange tijd heeft uitgevoerd. Luciën is naderhand ringencommissaris geworden. Hetzelfde geldt voor de functies van secretaris en penningmeester. Misschien een goede reden om dit in een latere editie verder uit te werken, want Sluiskilse 'veugel' verhalen zullen er altijd blijven.

Stichting Welzijn Ouderen Sluiskil

Secretariaat: Churchilllaan 968 ♦ 4532 JG Terneuzen ♦ ☎06-50613842

SWOS is trots op zijn verleden, werkt aan het heden en denkt aan de toekomst. Wellicht heeft u op facebook al gezien dat SWOS daar nu ook een eigen pagina heeft onder de naam swos.sluiskil. Binnen enkele weken waren hier ruim driehonderd volgers en vrienden op te vinden. Verder is er bijvoorbeeld geregeld overleg met de drie andere Stichtingen Welzijn Ouderen in de gemeente Terneuzen. Daar worden tips doorgegeven, wordt van elkaar geleerd en versterken ze elkaar waar mogelijk. Een mooi voorbeeld ziet u bovenaan dit artikel. Het nieuwe, modernere logo. SWO Terneuzen had in de gemeentelijke blauwe kleur een nieuwe logo ontworpen. Al snel sloot Zaamslag daarbij aan met hetzelfde logo maar dan in hun eigen groene kleur. Het bestuur van SWO Sluiskil heeft eerst met professionele hulp diverse ontwerpen laten maken en uiteindelijk daar één uit gekozen. Sedert enkele dagen heeft SWOS ook een website onder de naam www.swo-sluiskil.nl. Deze is tijdens de bestuursvergadering van 2 maart jongstleden besproken en is nu ingevuld. Daar vindt u het laatste nieuws, de wekelijkse en jaarlijkse activiteiten, het bestuur, contactgegevens etc. op een overzichtelijke manier en is alles makkelijk terug te vinden. Tevens gaf dit de gelegenheid om het e-mailadres van swo-sluiskil eenvoudiger te maken door er alleen maar iets voor te zetten: info@swo-sluiskil.nl.

Het verdere jaarprogramma ziet er uit als volgt:

Donderdag 2 april: Paasbrunch

Vrijdag 15 mei: high tea

Vrijdag 10 juli: zomerbarbecue

Vrijdag 23 okt: mosselmaaltijd

Vrijdag 4 dec: Sinterklaasbingo

Donderdag 10 dec: kerstbloemschikken

Maandag 21 dec: kerstbrunch

Dinsdag 29 dec: oudejaarsbingo

Nu het deelnemersaantal van de extra activiteiten aan het stijgen is, komen er ook weer meer mogelijkheden. Bij de wekelijkse activiteiten zijn er steeds meer deelnemers en samen met de koffiedames heerst er een gezellige sfeer, maar er kunnen nog steeds mensen bij komen. U hoeft geen lidmaatschap te betalen, gewoon per keer € 1,-- betalen voor de activiteit en/of de koffie of thee. En kunt u een keertje niet? Geen probleem.

Vooraf op de donderdagmiddag kunnen bij de koersbal nog meerdere mensen zich aanmelden. Er zijn voldoende matten en dan kunnen er meerdere groepjes gevormd worden.

Er wordt gewerkt aan nog enkele projectjes waar u spoedig meer over zult vernemen.

Interesse in onze activiteiten en ontvangt u nog geen folders van SWOS? Laat het weten zodat u op de bezorglijst kunt worden geplaatst. U kunt de informatie ook via e-mail ontvangen; stuur gewoon een berichtje naar info@swo-sluiskil.nl en u wordt op de maillijst geplaatst.

Heeft u zin in een bakje koffie of thee (2 stuks voor € 1,--), wilt u een praatje maken maar hebt u geen behoefte om deel te nemen aan een activiteit? Dan bent u welkom op maandagmiddag.

Speciaal als uitnodiging voor nieuwe senioren die ook deel willen nemen aan de ontspanningsactiviteiten van SWOS, plaatst het bestuur onderstaand weekschema van de dagelijkse reguliere activiteiten in 't Meulengat.

Maandag	Dinsdag		Woensdag	Donderdag	Vrijdag
Handwerken Biljart heren Jeu des Boules	Kaarten Vrij biljarten		Biljart heren Gym	Koersbal	Competitie-biljarten

EVENEMENTENKALENDER

dag	datum	activiteit
Zaterdag	4 april	Museum Sluiskil geopend van 13.30 uur tot 17.00 uur, entree € 2,50.
Woensdag	8 april	Driebanden 2 ^e divisie: Polka Print – INUTEQ / Eekhoorn, HCR Dallinga, 19.30 uur.
Zaterdag	18 april	Bingo in De Straete, Zandstraat, aanvang 19.30 uur.
Zaterdag	18 april	Museum Sluiskil geopend van 13.30 uur tot 17.00 uur, entree € 2,50.
Zondag	19 april	Eredivisie Driebanden Dallinga 13.00 uur: Dallinga.com – Bousema Lochem.
Maandag	27 april	Koningsdag in en om 't Meulengat
Zaterdag	2 mei	Museum Sluiskil geopend van 13.30 uur tot 17.00 uur, entree € 2,50.
Zondag	3 mei	Eredivisie Driebanden Dallinga 13.00 uur: Dallinga.com – RNC Nieuwegein.
Zaterdag	9 mei	Open Dag Brandweer Sluiskil van 11.00 uur tot 17.00 uur
Zaterdag	16 mei	Museum Sluiskil geopend van 13.30 uur tot 17.00 uur, entree € 2,50.
Zaterdag	6 juni	Museum Sluiskil geopend van 13.30 uur tot 17.00 uur, entree € 2,50.
Zaterdag	20 juni	Museum Sluiskil geopend van 13.30 uur tot 17.00 uur, entree € 2,50.

Openingstijden bibliotheek Sluiskil: maandag: 18.30 – 19.30 uur; dinsdag en donderdag: 14.00 – 16.00 uur

Welzijncentrum IT MEULENGAT

Eindeloze mogelijkheden van unieke ruimtes voor elke gelegenheid.
Ontdek een wereld van mogelijkheden – van ontspannende optredens tot bruisende zakelijke bijeenkomsten. Creëer jouw perfecte ruimte en maak elke activiteit onvergetelijk.

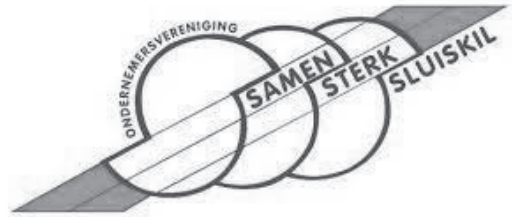
Zin in een goed feestje of heb je behoefte aan een professionele vergaderruimte?
Zoek niet verder!

Kijk op www.tmeulengat.nl of stuur een e-mail naar info@tmeulengat.nl

Bel ons op **+316 20 30 17 46**

Of kom gewoon langs op St. Elisabethlaan 49, 4541 GS Sluiskil, Nederland

SAMIEN

Sterk in Sluiskil

Ondernemersvereniging Samen Sterk Sluiskil '87 biedt financiële ondersteuning aan lokale initiatieven zoals: Carnaval - Avond 4 Daagse - Koningsdag - Speelweek - De Gilde Feesten - Halloween - Sinterklaas intocht - Oudercommissie Mozaïek

Patricks Beenhouwerij

Vleeswarekoopjes

Van 2 t/m 5 april

150 gr Kippenwit	€2.95
150 gr Wijncervelaat	€2.95
150 gr Kip american salade	€2.95
500 gr Jonge kaas	€7.95

Tassen actie

Op 9 en 10 april

Bij besteding vanaf €25.-
Een gratis koeltas!

Max 1 tas per klant

Bij inlevering van deze bonnen in de maand april:

€1.50 korting op 2 belegde broodjes

Max 1 bon per klant

Enkel in te leveren in onze winkel in Sas van Gent

€1.50 korting op 2 belegde broodjes

Max 1 bon per klant

Enkel in te leveren in onze winkel in Sas van Gent

Assortiment tijdens Pasen:

Malse rollades | Koude schotels | Gourmet/Fondue
Vergeet niet tijdig te bestellen!

Spoorstraat 97
4541 AJ Sluiskil
0115-472659

Markt 4
4551 BK Sas van Gent
+31 (0)6 4293 7254

✓ **SLAGERIJ**

✓ **TRAITEUR**

✓ **BARBECUE
SPECIALIST**